

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΥΦΑΡΧΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Θ' — Τεύχος 104
ΙΟΥΝΙΟΣ 1888

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ

Διά τὸ ΒΕΛΓΙΚΟΝ

Διά τους Διδασκάλους

Δραχμαὶ 12.—

Διά τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ

8.—

Διά τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ

Δολάρια 3.—

Διά τὴν ΚΥΠΡΟΝ

Λίρα Ἀγγλίας 1)2

Διά τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ

Σύνολο 10.—

Δοκίμιον 12.—

Ἐκδόσις ἐπιλεκτὴ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ," - ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγράφαι ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Ἀρχιδυὴς Λουδοβίκος Σαλβατόρ τῆς Αὐστρίας: Σπ. Δε-Βιαζή.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν Νοσοκομείων, Δύο τίμοι ἄνθρωποι: Ἐθνεγένεσις Ζωγράφου.—Ὁ Ἀχάριος: Ἰβόκου Ἀιτή—Μεταλλογραφία: Πολύδωρον Κ. Χατζηδημητρίου.—Ἡ Ἐκάνησις κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821.—Ἐπιστολαὶ ἐνδὲς ἰδιοτροπέου. Ἡ θεατρικὴ ἀπάτη: Ἐθνεγένεσις Θαλλίδης.—Ἰούνιος 1916 Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ζωὴν.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός: Δ. Δ. Ζ.—Ἀπὸ τὰ πένθη τῆς ἐπιστήμης, Γεώργιος Μιστριώτης.—Ἀπὸ τὰ πένθη τῆς τέχνης, Μιχαὴλ Μητσάκης.—Εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν: Δουρὸν-τζο Μαρτίς, Ἀποστολὸς Κουγιμτζόγλου.—Ἀπὸ τὰ περιέργα τοῦ πολέμου.—Ὀλίγοστοιχα.—Νέαι ἐκδόσεις.

ΚΟΣΜΟΙ: Οἱ σύνδεσμοι.—Δὲν γνωρίζομεν τὸν τόπον μας.—Ἡ ἀποστράτευσις.—Ἡ Κυβέρνησις Ζαΐμη.—Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Τατοῖου.—Τὰ μικτὰ Λουτρά.—Ἡ πράσινη ἐσθή.—Οἱ Ἴταλοι.—Τὸ Βασιλικὸν ἐνδιαφέρον.—Τὰ ἐνοίκια.—Συνεταιρισμοί.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Ὁ ἄγων τοῦ Βερδέν. Νυκτερινὴ πορεία Γαλλ. ἀποσπασμάτος πρὸς τὰ σημεῖα τῆς μάχης.

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1
ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'acou-
pagnement pour les dames et Messieurs qui jom-
ent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique».

Système Deppe

1 Leçon par semaine 15 fr. le cachet

2 » » » 10 » » »

1 » tous le 25 jours 5

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὄψηθιν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν
προκύπτουσαν διαφοράν πρὸς φθελος τῶν ταξιδευόν-
των μὲ βιβλιάριον 25.000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει
μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Θεῖος Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 9.20 Βιβλιάρ. 7.65	7.30 6.40	4.60 3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ. 15.70 Βιβλιάρ. 12.20	12.50 10.16	7.85 6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ. 23.20 Βιβλιάρ. 18.—	18.80 15.—	11.60 9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ. 29.20 Βιβλιάρ. 21.95	22.— 18.30	14.60 11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ. 34.50 Βιβλιάρ. 27.80	25.75 23.20	12.75 13.90
» Ἀκρ.	Εἰσιτήρ. 19.50 Βιβλιάρ. 13.05	15.50 10.85	9.20 6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ. 25.— Βιβλιάρ. 19.65	18.— 15.55	10.— 9.35
» Πύργου	Εἰσιτήρ. 37.70 Βιβλιάρ. 27.05	18.10 15.55	16.35 13.55
Ἐκ Πατρῶν			
Διὰ Πύργου	Εἰσιτήρ. 12.70 Βιβλιάρ. 8.38	10.10 6.95	6.35 4.15
» Δεχαίνᾶ	Εἰσιτήρ. 7.60 Βιβλιάρ. 4.98	6.— 4.05	3.80 2.45
» Αἰγίου	Εἰσιτήρ. 5.10 Βιβλιάρ. 3.35	5.— 2.80	2.55 1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 16.50 Βιβλιάρ. 11.—	13.10 9.20	8.25 5.50
Ἐκ Τριπόλεως			
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ. 13.70 Βιβλιάρ. 9.65	12.25 8.05	7.30 4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ. 9.50 Βιβλιάρ. 6.75	7.80 5.60	4.70 3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφεῖου)

Ἐν ὄψῃ Ἔργου δρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον
καὶ πολυχρόμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήμα-
τος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελειό-
τερον ἄσπρὸ ἄσπρο ἄσπρο διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλεόν πολυ-
ποικιλίαι κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς
τελευταίας μόδας εἰς ὑφάσματα. Δὲν θὰ σὰς προ-
σελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστή-
ματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς Καταστηματαί-
χας τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Με-
γαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.00 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυ-
λλήνην (Λουτρά), Πύργου, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ. Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας
στάσεις.

12.00 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ. Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ. Διὰ Κυλλήνην (Λουτρά) Πύργου, Ὀλύμ-
πια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγα-
λόπολιν, Τρίπολιν.
3.50 π. μ. Διὰ Κυλλήνην (Λουτρά), Πύργου, Ὀλύμ-
πια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργου Με-
γαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀ-
θήνας.
12.05 π. μ. Διὰ Πύργου, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 π. μ. Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 π. μ. Τοπικὴ ἐκ Κορινθοῦ.
7.15 π. μ. Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (Λου-
τράν), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 π. μ. Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπό-
λεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλίωμ. (Α' Θ. Δρ. 90) διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο/ο (Β' Θ. Δρ. 75) 6 μηνῶν
(Γ' Θ. Δρ. 45)
25000 χιλίωμ. (Α' Θ. Δρ. 210)
(Β' Θ. Δρ. 175) διαρκείας
ἐκπτώσις 40 ο/ο (Γ' Θ. Δρ. 105) 1 ἔτη



ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ: Τη 28 Φεβρουαρίου, 24 Απριλίου, 26 Ιουνίου, 25 Σεπτεμβρίου, 27 Νοεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου, 1916

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΑΗ

Κέρδη εκάστης των κληρώσεων

Καθ' εκάστην κλήρωσιν εκδίδονται 100,000 γραμμάρια αξίας δραχμών 400,000. Παρέχονται κέρδη εις 2,000 γραμμάρια αξίας δραχμών 200,000.

*Έκαστον άκέραιον γραμμάτιον τιμάται δρ. 4, δυνάμενον να διαιρεθῆ εις τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα άντι μιάς δραχμής.

Κέρδη	Δραχμαί	Έν δλω
1	80,000	80,000
1	20,000	20,000
2	2,500	5,000
6	1,000	6,000
15	400	6,000
25	200	5,000
1,950	40	78,000
2,000		200,000

Δι' εκάστην των κληρώσεων εκδίδονται ίδια άκέραια γραμμάτια, πωλούμενα άντι τεσσάρων δραχμών, ισχύοντα δι' όλόνκληρον τὸ κέρδος και δυνάμενα να διαιρεθώσιν εις τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα άντι μιάς δραχμής έκαστον και παρέχοντα συμμετοχὴν εις τὸ τέταρτον του κέρδους.

*Άμοιβαι, ών δέν ἐζητήθη ή πληρωμή εντός τριών μηνών από τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ύπέρ του Ταμείου του Έθνικου Στόλου.

Εις τούς αγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διά μιάς ἐπι προκαταβολῆ του τιμήματος, κατόπιν ειδικῆς μετὰ του Ύπουργείου των Οικονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ή τιμήματα γραμματίου αξίας δέκα χιλιάδων δραχμών, παρέχεται έκπτωσης ἐπι του τιμήματος αὐτῶν 15 τοις %, εις δὲ τούς αγοράζοντας διά μιάς ἐπι προκαταβολῆ του τιμήματος γραμμάτια ή τιμήματα γραμματίου αξίας χιλίων δραχμών τοῦλάχιστον παρέχεται έκπτωσης 10 τοις %, και εις τούς δημόσιους ὑπαλλήλους, τούς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων και τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται έκπτωσης 5 τοις %.

Διὰ πάσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εις τὸ Γραφεῖον Λαχέτων του Έθνικου Στόλου και των Αρχαιοτήτων, Ύπουργεῖον Οικονομικῶν, εις Ἀθήνας.

Ο Διευθύνων Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ



ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς και τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος
Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάβρου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1915—20 Φεβρουαρίου 1916

ΕΣΑΓΩΓΗ

Έτη	Λίτραί ένετιμαί
1915—1916	177.848.678
1914—1915	174.115.971
1913—1914	193.958.442

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Έτη	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμός	Υπόλοιπον
1915—1916	Έκδοθέντα και παρελθούσης χρήσεως 71.001.100	63.006.100	7.995.000
1914—1915	94.964.400	74.555.900	20.408.500
1913—1914	72.945.200	63.509.700	8.985.500

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Έτη	Εισαγωγή	Έξαγωγή	Υπόλοιπον
1915—1916	16.192.553	9.573.117	6.619.436
1914—1915	35.804.177	20.922.196	14.881.981
1913—1914	21.910.513	3.579.339	18.151.174

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Έτη	Ένεχυριάσεις	Αναλήψεις	Υπόλοιπον
1915—1916	9.791.700	8.872.000	919.700
1914—1915	4.127.800	3.411.000	716.800

Σημείωσις.—Έκτός των λιτρῶν ένετικῶν 177.848.678 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν και ἀνεκαθαρίστωι διασαφήσεως παρὰ τῶ τελωνείῳ Πατρῶν τὴν 20 Ἰανουαρίου ἐ. ε. λιτρ. ένετ. 1.837.200 μικτοῦ βάρους. *

(Έκ του Γραφείου)

Έν Ἀθήναις τῆ 23 Ἰανουαρίου 1916.

SABON FEMINA

LAZ. THEODOSSIOY

GOFFEYR DES DAMES

NIKIS 10 ATHENES

ONOUΛATION MACRÉE

CAMPOINE

POSTICHES D'ART

EPISURE NATURELLE

CHEVEUX GARANTIS

TEINTURE ORIENTAL

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E. T. C. POUR DAMES et FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapelierie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL).



ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

STEIN LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ένδύματα, επανωφόρια κτλ. δια κυρίας και κοράσια.

Είδη πλεκτικής, δροκάμισα, αρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλικών, όλα τα είδη εσωρούχων πολυτελείας ή μή, είδη δερμάτινα, υποδήματα, καπέλλα, είδη ταξιδιού, είδη μόδας, άνθη κ.τ.λ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατά και Σταμπούλ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Θ'.

ΑΘΗΝΑΙ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1916.

ΤΕΥΧΟΣ 104

Ο ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΣΑΛΒΑΤΟΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

(Συνέχεια)

Τῷ 1911 μετὴν ἐπιγραφὴν "Ὅτι εἰξεύρω περὶ Μιραμάρ" περιγράφει τὸ μέρος τοῦτο, καὶ ἀκολουθῶς εἶδος ὀδηγοῦ, δημοσιεύει τὸ βιβλίον: Winke für die Besucher von Miramar.

Συλλέξας τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς παραδόσεις τῶν τριῶν πύργων Σαντούρη, Ἄλαρῶ καὶ Βασιλέως ἐδημοσίευσεν τῷ 1910 τόμον μετὸν τίτλου: Die Felsenfesten Mallorcas.

Τῷ 1914 ἐδημοσίευσεν τὸ: Πόρτο Πι εἰς τὸν ὄρμον τῆς Πάλμας τῆς Μαγιόρκας.

Εἰς τὴν πρώτην εἰκόνα τοῦ βιβλίου εἰκονίζεται ἡ ἀτμοθαλαμηγὸς τοῦ Νίξε ἐν τῷ Πόρτῳ Πι.

Ἐπίσης περὶ τῶν ἀγαπητῶν τούτων Νήσων ὁ Ἀρχιδουξ ἐδημοσίευσεν διατριβὰς εἰς περιοδικὰ τῆς Ἰσπανίας. Κατὰ τὸ δωδέκατον Συνέδριον τῶν Ἀνατολικῶν παρουσίασε *Λέξεις ἀραβικῆς καταγωγῆς εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Βαλεαρίδων*, ποῦ, τῷ 1901, ἐδημοσίευσεν.

Μνημονευταῖα εἶναι ἐπίσης, ἀξίας μεγάλης, δύο καλλιτεχνικὰ αὐτοῦ ἔργα: *Οἱ Σέρβοι ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ περιβολαί*, ποῦ εἰς τὸ 1879 εἶδον τὸ φῶς καὶ τὸ: *Ὅτι εξαφανίζεται. Περιβολαὶ τῶν ὀρέων καὶ νήσων τοῦ Ἀδριατικοῦ*, ποῦ ἐξεδόθη τῷ 1904. Ἄν αἱ μελέται ἔαμον τὸν Ἀρχιδουκὰ ἐπιστήμονα καὶ συγγραφέα, ἡ φύσις τὸν ἐγέννησεν καλλιτέχνην. Τὸ ἐπιβεβαιῶν, πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ τύποι τῶν κατ'ὶκοῦν μετὰ καλλιτεχνικὰς στάσεις καὶ μετὰ τὰ τοπία, ποῦ τινὰ τούτων στολίζουν τὴν εἰκόνα, καὶ φαίνονται ἔργα ἐξόχων τοπιογράφων. Αἱ εἰκόνας συνοδεύονται μετὰ σημειώματα. Τί ποικίλα τύπων καὶ χρωμάτων περιβολῶν! Τὰ καλλιτεχνικὰ ταῦτα δύο ἔργα εἶναι ἐπίσης ἐξαιρετοὶ βοήθεια εἰς τὸν ἱστορικόν, εἰς τὸν λαογράφον καὶ εἰς τὸν ἐθνογράφον.

Ἡ χερσὸν ἡστος τοῦ Αἰμίου μετὴν βυζαντιανὴν μεγάλην ἑράειν, ἀπεχωρίσθη τῆς λοιπῆς Ἐθρώπης καὶ ὑπερίσχυσε τὰ ἀνατολικά ἤθη καὶ ἔθιμα ὡς περιβολαί, καὶ ἀκολουθῶς ἡ γαλλικὴ ἐπανόστασις ἔλαβε κάποιαν ἐπιρροήν. Ὁ χρόνος κατ' ὀλίγον ἐξαλείφει καὶ αὐτὰ τὰ ἀπομεινάρια ποῦ ὁ Ἀρχιδουξ ἠθέλησεν νὰ διασωσῇ διὰ τῆς τέχνης.

Ἀπομεινάρια τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν καὶ τοὺς

Ἕλληνας, ἀφοῦ ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι κατὰ τὸν μεσαίωνα ὑπερίσχυσε αἱ παραδόσεις μας, ὅτι οἱ Βούλγαροι, ἀφοῦ ἐφωτισθήσαν ἀπὸ τὸν Βυζαντιανὸν πολιτισμὸν, τὸν μετέδωκαν εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἀφοῦ τὰ δημοτικὰ τραγούδια τῶν Ἀλβανῶν, τῶν Σέρβων καὶ ἄλλων τῆς χερσονήσου ταύτης λαῶν, ἠμοιάζουσιν μετὰ τὰ κλέφτικα καὶ ἔρωτικὰ τραγούδια μας. Ἡ Ἑλλάς καὶ ὑπὸ τὴν δουλείαν, διὰ τοῦ ἐθνικοῦ οἴστρου καὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας τῆς ἐκκυρίαρχει, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ διευθύνοντες τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν τῇ Βαλκανικῇ πληθυσμοῦ, ἀδρανοῦντες, ἔδωκαν ἰσχυρὰ καὶ δύνανται εἰς τὰς ἀνθελληνικὰς προπαγάνδας, αἵτινες τὴν σήμερον διαφιλονεκτοῦσι τὰ δικαιώματά μας ἐρρωμένως, μετὰ ἀξιώσεις μὴ στηριζομένας ἐπὶ τῆς ἱστορίας.

Τώρα πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν τὸν Ἀρχιδουκὰ ὡς φιλέλληνα. Πολλὰκις περιηγήθη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἰδίᾳ διέμενε ἐν τῷ Ἰονίῳ Πελάγει, διὰ νὰ μελετήσῃ ἐνδελεχῶς τὰς Νήσους μας ὑπὸ πύσσιν ἐποψίαν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Ὁ Ἀρχιδουξ ἤγγατα τὴν Ἑλλάδα εἰλικρινῶς καὶ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν τὸν ἐνθουσίαζε. Μακρὰν τῶν Ἑλληνικῶν ὁδῶν εὐρισκόμενος, πάντοτε εὕρισκον ἐνδιαφέρον νὰ μάθῃ εἰδήσεις διὰ τὰς χώρας, ἃς ἐπισκέφθη καὶ διὰ τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ. Καὶ ἂν ἐμάνθανεν ὅτι γνωρίμους ἔπασχε καὶ εὕρισκετο εἰς μεγάλην εἰκονομικὴν δυσχέρειαν, ἀδρῶς ἐφαίνετο ἄγγελος παρηγόρητος πρὸς ἀνακούφισιν τῆς χρηματικῆς στενοχωρίας.

Περιπλέων ὁ Ἀρχιδουξ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος σταματᾷ εἰς τὴν Κύπρον καὶ μελετᾷ τὴν Λευκωσίαν καὶ τῷ 1873 ἐδημοσίευσεν: *Λευκωσία Πρωτεύουσα τῆς Κύπρου*. Ἀράζει ἔπειτα ἀμέσως εἰς τὴν Θήραν καὶ προσελκύον αὐτὸν τὰ τρία ἔξ ἡφαιστειακῶν ἐκρήξεων ἀναφύεοντα νησίδρια καὶ τῷ 1875 δημοσιεύει: *Λέξεις τινὲς περὶ τῶν Καϋμένων*. Συγχρόνως ὁμοῦ περιέπλεε τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ τὸν ἐρευνᾷ, Μελετᾷ τὰς παραλίους χώρας καὶ τῷ 1876 δημοσιεύει τὸν ὀγκώδη τόμον: *Θαλάσσιος περιπατος ἐν τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ*.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΗΥΡ. Δ. ΒΙΑΖΗΣ



ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ΔΥΟ ΤΙΜΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

“Ένα πρωί, πρό ολίγων ημερών—όταν ακόμη δεν είχε κληρυθῆ ἡ ἀποστράτευσις, καὶ τὰ Νοσοκομεία ἦσαν γεμάτα ἀπὸ τοῦς ἐφεδρῶς μας—ὁ τμηματάρχης ἰατρὸς ἐνὸς ἐκ τῶν Νοσοκομείων τῆς πόλεως μας, παρέδωκε τὸ τμήμα, εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἐπανελθόντων ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ παθολόγου ὑπάρχον, καὶ ἀνεχώρησεν. Ὁ νέος τμηματάρχης ἐπελήφθη ἀμέσως τῆς ἐξετάσεως τῶν 63 ἀσθενῶν τῆς αἰθούσης του, καὶ ἀφοῦ ἐξήτασε πολλοὺς, ἐφθάσε καὶ εἰς ἕνα κολῶ ἠλικιωμένον ἐθνοφυροδόν.

— Τί ἔχεις εὐ; τὸν ἐρωτᾷ ;
— Πονῶ στὸ στομάχι μου χρόνια πολλά. Καὶ τώρα βλέπω γιατρέ μου ὅτι ἡ ἀρρώστειά μου μὲ πῆρε κάτω καὶ θάψω τὰ παιδιὰ μου στὸ δρόμο. Δὲν μπορῶ νὰ φάω, καὶ οἱ πόνοι καὶ οἱ ἐμετοὶ δὲν μ’ ἀφήνουν νὰ πουξάσω.

Ὁ ἰατρὸς, εἶνε ὁ γνωστός παθολόγος κ. Κ. Γκίνης ἐξετάζει τότε τὸν ἀγνωστον μὲ προσοχή. Ἐδ-ρίσκει ἐμπρὸς τοῦ ἕνα ἀληθῶς πάσχοντα ἠλικιωμέ-νον μὲ ἠλλισόμενα ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν χαρακτηριστικά. Τὸ πρόσωπό του καὶ τὸ κεφάλι του ἐπιμήκη, τὰ αὐτὰ του κρεμασμένα καὶ μεγάλα, ὁ θώραξ στε-νός, παραλυτικός, τὰ σπλάγχνα του πεσμένα, τὸ στο-μάχι του εἰς τὴ λεκάνη. Τὰ χεῖλια του μακρὰ καὶ τὰ δάκτυλά του ἀτελείωτα. Τὰ πόδια του σὺν δύο ξύλα ἐστηρίζον τὸν παλῆον ἐθνοφυροδόν, ὁ ὁποῖος συνε-τριμμένος ἔκωπεν ἀπὸ τὸ βάρος τῶν χρόνων, τῆς ὑπερσεΐας καὶ τῆς κόπης.

Ὁ ἰατρὸς ἐπέστη ὅτι ὁ στρατιώτης ὁ ὁποῖος ἐπα-σχέ τόσον δεινῶς ἦτο ἀνίκανος δι’ ὑπηρεσίαν. Με-ρικὰ πράγματα ὅμως γὰρ νὰ μὴ μείνουν γοῖφοι κρέ-ται νὰ περῶσιν ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον. Ἡ ἐξέτασις τοῦ γαστρικοῦ ὕγρου θὰ συντελήσῃ τὴν εἰκόνα καὶ θὰ παρήκῃ ὅλα τὰ στοιχεῖα εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγει-ονομικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ. Ἡ ἐπι-τροπὴν ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη αὕτη. Καὶ γὰρ αὐτὸς ἰατρὸς τοῦ εἶπε.

— Βλέπω ὅτι πράγματα ὑποφέρεις. Θὰ πῶς στήν Ἐπιτροπὴ καὶ ἂν ἐκεῖ ἐλλίξω σπῆτι σου. Εἶναι ἀνάγκη ὅμως νὰ ἐξετάσωμε τὸ ὕγρον τοῦ στομάχου σου.
Ὁ ἀρρωστος ἐρωτᾷ ἑλαφρὰ παραγμῆνος.
— Τί θηλαδῆ ;
— Νὰ θὰ βάλωμεν ἕνα ἐλαστικὸν σωλήνα εἰς τὸ στομάχι σου καὶ θὰ ἀντλήσωμεν ὀλίγον ὕγρον πρὸς ἐξέτασιν. Αὐτὸ δὲν πονεῖ καὶ εἶναι πολὺ εὐκόλον.

— Πῶς; Σωλήνα στὸ στομάχι μου; Ποτέ... ἀπήντησε ἄχρως καὶ ἀφρησιασμένος ὁ ἐθνοφυροδός. Καὶ ἐξηκολούθησε. « Ἄν μοῦ τὸ κάμετε αὐτὸ θὰ πε-θάνω ἀμέσως... » δὲ θὰ ζήσω... τὸ ἀισθάνομαι.

— Χωρὶς καμμιὰ ἄλλη ἀντίρρηση θὰ γίνῃ δι’ εἴπα προσθέτει μὲ ἀσπρὸ ὕφος ὁ ἰατρὸς, καὶ διατάσσει νὰ τοῦ δοθῇ τὸ δοκιμαστικὸν πρῶγευμα.

— Γιατρέ θὰ πεθάνω, ἐπαναλαμβάνει μὲ ἰκετευτι-κὸν ὕφος ὁ ἐφεδρὸς.

— Πολὺ καλά πέθανε ἀφοῦ ἐπιμένεις, κοστὶ δίδω καὶ ἐγὼ τὸ λόγο μου, ὅτι καὶ νὰ πεθάνῃς θὰ σὲ ἀναστήσω... » τοῦ λέγει μὲ τόνον σχεδὸν ἐπίσημον ὁ ἰατρὸς.

Μετὰ πέντε λεπτὰ τοῦ φέρουν τὸ τσάι καὶ ἕνα τε-μάχιον ψωμιοῦ. Εἶναι τὸ δοκιμαστικὸν πρῶγευμα. Ὁ γηραιὸς ὀπλίτης μασσὰ βραδέως καὶ γαελῶς τὸν ἄρτον καὶ ρουφᾷ τὸ τσάι ὡς ἐπιθανάτιον μεταλήψιν. Ἀφοῦ ἐπέρασεν ἡ ὄρισμένη ὥρα τὸν καλεῖ ὁ ἰατρὸς. Ὁ ἀσθενὴς σηκώνεται καὶ μὲ τριχίλιοντα βήματα προχωρεῖ καὶ περιόρβος κἀταίει σὲ ἕνα σκαμνί. Γί-νεται πρῶτη, δευτέρη, τρίτη ἀπόπειρα εἰσαγωγῆς τοῦ σωλήνος ἀλλὰ εἰς μάτην. Ψυχρὸς ἰδρὸς περιλούει τὸν ἀρρωστον. Ἀρχίζει νὰ φοβηθῆναι τρομερὰ. Ἰκετεύει. Ὁ ἰατρὸς ὅμως ἀνεκδότητος τοῦ λέγει.

— Ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ. Ἀδτι ἡ ἐξέτασις πρέπει νὰ γίνῃ καὶ θὰ γίνῃ. Θὰ βραδύσῃ, θὰ ξημενώσῃ, θὰ περῶσιν μῆνες, θὰ γίνῃ ἡ ἀποστράτευσις, θὰ πᾶνε ὅλοι στὰ σπῆτια τοὺς καὶ μόνον ἐμεῖς θὰ μείνωμε ἐδῶ ἕως ὅτου τελειώσωμε τὴν ἐξέτασι.

Μὲ τὰς τελευταίας αὐτὰς λέξεις σὲ μιὰ στιγμὴ ἀφαι-ρέσεως ὁ σωλὴν ἐπιτηθεῖσθαι εὐθὲθι στον στομάχον, ἀφῆρσε τὸ γαστρικὸν ὕγρον καὶ ἐξήχθη ἐντὸς δευτε-ρωλέπτου. Τὰ πάντα εἶχον τελειώσει, ἀλλὰ ἀλλοίμονο ! καὶ ὁ ἀσθενὴς. Διότι, ἀντὶ νὰ σηκωθῆ, εἶδειξε ἕναν ἀπαισίον σπασμὸν τῶν μυῶν τοῦ προσώπου, προσή-λωσε τὸ βλέμμα ὑψηλὰ ἄγριον, ἦπλωσε τὰς μακρὰς χεῖρας πρὸς τὸ κενόν, ἐστέναξε βαθειά, καὶ ἀφῆθη βαρὺς πρὸς τὸ ἔδαφος. Ὁρῶς καὶ ψυχρὸς ἀφῆκε τὴν τελευταία πνοή, σφιγμὸς δὲν ὑπῆρχεν, ἡ καρδιά δὲν ἐσφύζε πλέον, ὅλοι καὶ λειτουργοὶ ἐπαισαν, ἡ ζωὴ ἐξέλειπεν. Ἡτό φοβερόν.

Τὸ τί ἔγινε τότε εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν ἐξήντα ἐκεῖνων ἀσθενῶν δὲν περιγράφεται... Ἐνας πανι-κὸς περιέτρεξε τὰς σειρὰς τῶν νοσηλευσμένων, τοὺς

βοηθοὺς. Ἄλλοι κλαίου, ἄλλοι φεύγου, ἄλλο ὀρι-γίζονται. Ἐν τούτοις ὁ κ. ὑπάρχων περικυκλούμενος ὑπὸ τῶν βοηθῶν του, προσπαθεῖ μὲ ὅλα τῆς ἐπιστή-μης τὰ μέσα νὰ ἐπαναφέρῃ τὴ ζωὴ εἰς τὸ ἄνθρω-ἐκεῖνο σώμα. Ἐπὶ ὥραν πολλὴν διήρκεσε ἡ ἀγωνία αὐτῆ. Ἡ πάλῃ τῆς ἐπιστήμης πρὸς τὸν θάνατον. Οἱ βοηθοί, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον ἀτλητισμένοι ἀπει-κρύνθησαν καὶ ἔκεινε μόνος ὁ ἰατρὸς ὁ ὁποῖος μὲ σφιγμένα τὰ δόντια καὶ περιόρβον ἀπὸ ἰδρῶτα ἀγῶ-νων τὸ μέτωπον—ἀισθανόμενος διπλοῦν καθήκον—προσεκίθει νὰ νικήσῃ τὸν θάνατον.

Τέλος μετὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας ὁ ἰατρὸς εἶδε μὲ ἀνεκφραστον χαρὰν τὰς πρῶτας κινήσεις τοῦ θώρα-

κος καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς ἀναπνοῆς. Ἡ καρδιὰ παρηκολούθησε τὴν ἀνάτην ἀτῆν, καὶ τὸ αἷμα ἐπανεῦρε τὴν περιφέρειάν του. Ἡ ζωὴ εἶχεν ἐπα-νέλθῃ. Ὁ ἀρρωστος εἶπε σωθῆ.

Ἄπο ὥρας ἀργότερα ὁ ἐθνοφυροδός ἦτο ἐντελῶς καλά. Ὁ ἰατρὸς τὸν ἐληθίσασε καὶ πάλιν καὶ τοῦ εἶπε γελῶν.

— Εἴμεθα «καὶ οἱ δύο τίμοι ἀνθρώποι». Ἐοὐ ἐκράτησες τὸ λόγο σου καὶ ἀπέθανες. Καὶ ἐγὼ ἐκρά-τησα τὸ δικό μου καὶ σὲ ξανάφερα στὴ ζωὴ...
« ΕΥΧΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ALFRED CAPUS

Ο ΑΧΑΡΙΣΤΟΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος σου ἔχει μίαν ἀδιακρισίαν! ἐπιθύρσει ὁ Σερβιέτ, δταν ἐδιάβασε τὸ μιλι-λιέτο ποῦ τοῦ παρουσίαζεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ γρα-φείου. Εἶσαι βέβαιος ἐξηκολούθησεν ὅτι ζητεῖ νὰ μοῦ μιλήσῃ ἐμένα ;

— Μάλιστα κύριε.

— Σ’ ἐμὲ προσωπικῶς ; Ἡ μήπως ἐρχεται διὰ καμμίαν ὑπόθεσιν ὑπηρεσιακὴν.

— Ὅχι τὸν ἐρώτησεν ἡ θέλει νὰ σὲς ἰδῆ διὰ προσωπικῆν σου ὑπόθεσιν.

— Νὰ σὺ πῶ ! Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πενήντα ἐτῶν περίπου ;

— Ἐπάνω κάτω.

— Ποῦ ἔχει γένεια ; καὶ κατὶ φαρδεῖες πλάτες ;

— Μάλιστα.

— Καὶ μὲ ματογιάλα ;... Αὐτὸς εἶναι. Τί διά-βολο πάλι νὰ μὲ θέλῃ ; Εἶπέ του νὰ ἔλθῃ μέσα.

Ὁ Σερβιέτ ὁ ὁποῖος ἦτον συνήθως νωθρὸς καὶ φιλήσυχος ἀπὸ χαρακτῆρος, καὶ ὅπως ἐξῆ σήμε-ρον τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν ὑπαλλήλου ἀσφαλιστι-κῆς ἐταιρείας, δὲν διατηροῦσεν ἀπὸ ὀλόκληρον τὸ στάδιόν του παρά μίαν κακὴν ἀνάμνησιν. Ὅταν ἕνα γεγονός ὁποιοδῆποτε ἦ καὶ συμπτώσις μνή-μης του ὑπενθύμιζε τὸ ὄνομα τοῦ Νικόλα Ρα-ζῶνης, τὰ χεῖρα του συνεσπῶντο μηχανικῶς. Ἡ-τόν ἕνας ὑποπτος μεσίτης, εἰς τὸν ὁποῖον πλει-στακίς εἶχεν ἀποταθῆ διὰ δάνειον, κατὰ τὴν ἐποχὴν ποῦ οἱ πρόσδοοί του ἦσαν πενιχραί, καὶ ὁ Ραζῶνης αὐτός, τὸν εἶχε καταδιώξει, τὸν εἶ-χεν καταπίσει, μὲ ἀσπλαχνίαν ἀπίστευτον, χω-ρίς μάλιστα νὰ του δώσῃ τὰς προθεσμίας ἐκεῖνας ποῦ καὶ οἱ χειρότεροι ἀκόμη τοκογύφοι, παρα-χωροῦν εἰς τοὺς πελάτους των. Τὸ ὄνομα τοῦ Ραζῶνης, ἦτον ἀνακατευμένον εἰς ὅλα τὰ ἀπαι-σια γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Σερβιέτ : εἰς μίαν κατὰσχεν τῶν ἐπιπέλων του, τὴν ὁποῖαν ἐπι-

κολούθησε πώλησις, εἰς ἕνα μάλλωμα μὲ τὴν οἰκογένειάν του, εἰς διάλυσιν τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ἐνὸς συνοικισίου πλεουεκτικοῦ. Ὁ Νι-κόλας Ραζῶνης, εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώ-σεις, δὲν εἶχε φερθῆ, μόνον ὡς ἄγριος πιστωτῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐχθρὸς ἀδυσώπητος.

Καὶ ἐν ᾧ ὁ ὑπάλληλος τοῦ γραφείου ἀνοίγε τὴν θύραν, ὁ Σερβιέτ ἐσκέπτετο : « Ἄν δὲν ἦμην τόσον βέβαιος ὅτι δὲν τοῦ ὀφείλω, πλέον τίποτε, θαρρῶ ὅτι θὰ ἐφοδύμην ! »

Ὁ Νικόλας Ραζῶνης παρουσιάσθη μὲ κά-ποιαν δειλιάν, στρέφων τὸ καπέλλο του ἀνάμεσα στὰ δάκτυλά του, καὶ κυττάζων πλαγίως. Ἐυ-σικά, δὲν εἶχε καθόλου ἀλλάζει ἀπὸ ἐπτά ἢ ὀκτῶ ἐτῶν, ποῦ ὁ Σερβιέτ δὲν τὸν συναναστρέ-φετο πλέον, ἀλλὰ τοῦ εἶχεν ἀφίσει, ἐν τούτοις, εἰς τὰ βλέμματά του, μίαν ἄλλην ἐντύπωσιν, ἐν-τύπωσιν ἀνθρώπου, τοῦ ὁποῖου τὰ χεῖρα καὶ τὰ πόδια κινουῦνται ἀδιακόπως, φλυαροῦ, φωνακλᾶ καὶ προκλητικοῦ.

Ὁ Ραζῶνης, ἀπ’ ἐναντίας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐκεῖ, πρὸ τοῦ γραφείου του, στεκόμενος σχεδόν μὲ ταπεινοφροσύνην καὶ ζητῶν ἀπὸ ποῦ ν’ ἀρχίσῃ τὸν λόγον του, ἦτο ἕνας Ραζῶνης ἐξηνητημένος καὶ ταπεινός, καὶ εἶχε μίαν στάσιν τόσον ἀνί-δυνον ὥστε ὁ Σερβιέτ ἠσθάνθη εἰδὸς τι ἀορίστου εὐχαριστήσεως.

— Καθῆστε λοιπόν, κύριε Ραζῶνη ! εἶπεν εὐγενῶς.

Ὁ Ραζῶνης ἐφέλλισεν.—Εὐχαριστῶ, κύριε Σερβιέτ ! εἶθε πολὺ περιποιητικός. Καὶ ἐρριψο-κινδύνησεν μίαν ἐρώτησιν.

— Αἱ ἐργασίαι σας πηγαίνουν καλά, κύριε Σερβιέτ ;

— Καὶ αἱ ἰδικαὶ σας πάνε πάντοτε λαμπρά, ὅπως στὸ καιρὸ μου ;

— Πώς, λαμπρά; ανέκραξεν ὁ Ραζώνης· μά, δὲν εἰξεύρετε λοιπόν; . . . Δὲν σῆς ἔχουν πῆ λοιπόν;—Ὅχι τι;

— Ἄλλά, καλέ μου κ. Σερβιέτ, μ' ἐγόδησαν κυριολεκτικῶς, μ' ἀφάνισαν, οἱ πιστωταὶ μου. . . Αἱ δουλειές μου ἐπῆξαν ἄσχημα στὸ τέλος. . . Τὸ γραφεῖόν μου ἐπωλήθη. . . Πῶς τώρα πέντε χρόνια ἀπὸ τότε. καὶ ἐδῶ καίπεντε χρόνια, ζῶ καὶ δὲν ξεύρω πῶς. Ὁλος ὁ κόσμος μούπεσε κατεπάνω. . . Εἶχα ἀκόμη μερικὸς πελάτας, οἱ ὁποῖοι μὲ φρέιλαν ποσά, ἀδύνατον νὰ τους πάρω ἕνα λεπτόν.

— Καὶ οἱ φίλοι; Δὲν εἶχατε λοιπόν φίλους;

— Θὰ μὲ πιστεύσετε, ἂν θέλετε, κ. Σερβιέτ. Ὑπῆρξα σκληρὸς μερικὲς φορές, ἀλλὰ κάποτε πάλιν παρέσχον ἐκδουλεύσεις σὲ μερικὰ πρόσωπα. . . Ἐ λοιπόν, μπορῶ νὰ ἀποταθῶ τῶρ σ' αὐτὰ τὰ πρόσωπα, μὲ δέχονται σὰν κανένα σκυλλί. κύριε ναί, σὰν σκυλλί. Λοιπόν, δὲν ἤξεύρετε τί εἶπα μέσα μου:

Ἄφ' οἱ ἀνθρώπων ποῦ ὑπεχρέωσες σοῦ στρέφουν τὰ νῶτα, δοκίμασε τοὺς ἄλλους. Δὲν ἔχουν ἴσως μνησικακίαν. Καὶ ἐσκέφθηκα σῆς ἀμέσως, κύριε, Σερβιέτ.

Ὁ Σερβιέτ ἐσηκώθη ἐμβρόντητος. — Ἐμένα; Γιὰ τί πράγμα, κύριε Ραζώνη; Ὁ Ραζώνης ἐχαμήλωσε τὰ βλέμματά του.

— Γιὰ νὰ μὲ δανεῖσετε ἕνα εἰκοσόφραγκον, κύριε Σερβιέτ. . . ἢ ἕνα πεντάριο. Λόγον τιμῆς, δὲν ἔχω φράγει τὸ μεσημέρι. Ὑστερα ἀπὸ τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ τοκογλύφου ὁ Σερβιέτ δὲν διετήρησε πλέον οὔτε ἴχνος ἀπ' τὰ παλαιὰ του αἰσθήματα. Ἐπὶ τῆ ἐξομολογήσει ἐκείνη, ἂν δὲν συνεκινήθη, τουλάχιστον κατεπλάγη ἀλλὰ, θέτων τὸ χέρι του στὴν τσέπη δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδιθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ τοῦ κάμη ὀλίγον μᾶθημα ἠθικῆς. Ἐξ ἄλλου, ὁ Ραζώνης τοῦ παρεῖχε πρὸς τοῦτο τὴν εὐκαιρίαν, χωρὶς καμίαν προφύλαξιν.

— Δὲν ὑπῆρξα πάντοτε καθὼς πρέπει μαζὶ σας, κ. Σερβιέτ· δὲν τὸ κρύβω αὐτό, ἐννοιά σας!

— Θυμᾶσθε Ραζώνη, ὅτι ἐβάλατε καὶ μὲν ἕκαμν κατάσχευ;

— Ἄχ ναί! — Καὶ μὲν ἐπώλησαν τὰ ἐπιπλα, στὴν δημοπρασίαν εἰς τὸ δημοπρατήριον; Ὁ Ραζώνης ἀνεστέναζε; — τῷ 1881! Ἦσαν εὐτυχησμένα ἐκεῖνα τὰ χρόνια!

— Δὲν κάνω λόγον δέ, ἐξηκολούθησεν ὁ Σερβιέτ, δι' ἐκεῖνο τὸ συνοικέσιον ποῦ διελύθη συνεπέλα τῶν συκοφαντιῶν σας. . . .

— Ἐχω τύψεις ἀκόμη γι' αὐτό, κ. Σερβιέτ λόγον τιμῆς. αἰσθάνομαι τύψεις. Ἄλλ' ἕνας ἀνθρώπος σὰν καὶ σῆς, κ. Σερβιέτ εἶναι ἀνίκανος νὰ ἐκδικηθῆ, κάποιον ποῦ τοῦ ἔκαμε κακὸ πρὸ τόσο καιροῦ! — Δὲν λέγω ὄχι! — Καὶ ἐπειτα, πιθανόν ὅλες αὐτὲς αἱ στενοχωρίες νὰ σας ἐδῆγαν σὲ καλὸ. Νὰ ποῦ εἶσθε σήμερον σὲ μίαν ὥρᾴαν θέσιν, καὶ μπορεῖτε νὰ σκέπτεσθε. Χμ! ὅταν ἤμην

νεός, μὲν ἐβλῆκαν τὰ πράγματά μου στὴ δημοπρασίαν, καὶ σήμερον εἶμαι τμηματάρχης ἀσφραλειῶν, εἰς μίαν τόσο μεγάλην Ἐταιρείαν!

Ὁ Σερβιέτ ἐμειδίασεν. — Ὅριστε ἕνα εἰκοσόφραγκον κύριε Ραζώνη, καὶ προσπαθήσατε νὰ τὰ διορθώσετε.

— Δὲν θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ σῆς εὐχαριστήσω, κύριε Σερβιέτ. Γώρα πλέον δὲν μὰς χωρίζει οὔτε ζωὴ οὔτε θάνατος, ποῦ λένε!

Ὁ Σερβιέτ τοῦ ἔτεινε τὸ χέρι καὶ τὸν προέπεμψεν ἕως τὴν θύραν. Ἐπειτα ἐκάθησε στὸ τραπέζι του, καὶ ἐν ᾧ ἐκάπνιζε συγαρέττα ἐδασάνισε τὸ κεφάλι του, σκεπτόμενος τὴν ἀστάθειαν τῆς τύχης καὶ τὰ παράξενα τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας, μὲ σκέψεις, αἱ ὁποῖαι, οὐχ ἦτον, τὸν ἕκαμν νὰ περάσῃ εὐχάριστα τὴν ὥραν, ἕως τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ γραφείου. Ἐβδομάδας τινὰς μετὰ ταῦτα, ὁ Ραζώνης ἐπανῆλθεν. Εἶχεν εὑρεῖ μίαν μικρὰν θέσιν, ἀλλ' ὁ ἀρέντης του ἐκόντευε νὰ κάμη, πτώχευσιν καὶ δὲν ἐπλήρωνε πλέον τοὺς ὑπαλλήλους του. Ὁ Σερβιέτ ἐνόησεν ἀμέσως τὴν σημασίαν αὐτῆς τῆς ἱστορίας, τοῦ ἔδωκε λοιπόν πέντε φράγκα καὶ τὸν συνεβούλευσεν νὰ ἐργασθῆ. — Εἶναι πολὺ ὀδυνῆρόν ν' ἀρχίσω σ' τὴν ἡλικίαν μου, νὰ ἐργάζωμαι διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ τὸ κάμω. Σεῖς ποῦ ἔχετε πολλὰς σχέσεις, ἐὰν ἔχετε τὴν καλωσύνην, μὲ εὑρίσκετε μίαν θέσιν, μίαν καλὴν θέσιν, εἰς τὸ γραφεῖον δικαστικῶν κλητῆρων, π. χ.

Ὁ Σερβιέτ ὑπεσχέθη νὰ φροντίσῃ καὶ ὑπὸ τὴν πρόφρασιν αὐτὴν, ὁ Ραζώνης ἤλθε νὰ τὸν περιμένῃ τὴν ἐπαύριον, κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ γραφείου, εἰς τὸ πεζοδρόμιον. Ἠθέλησε νὰ τὸν σῦρῃ εἰς τὸ καφενεῖον, διὰ νὰ τὸν ἀποφύγῃ, ἠνυχάσθη νὰ τοῦ δανεῖσῃ δεκαπέντε φράγκα, τῶν ὁποίων ὁ Ραζώνης εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην διὰ νὰ κανονίσῃ ἕνα λογαριασμόν. Κατόπιν, καθὼς αἱ ἐργασίαι ἐξακολουθοῦσιν νὰ μὴ πηγαίνουν καλὰ, καὶ ὁ Σερβιέτ, ἐξ ἄλλου παραμελοῦσε νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ νὰ τοῦ προμηθεύσῃ μίαν θέσιν, ὁ Ραζώνης ἀπέκτησεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν συνήθειαν νὰ σταθιμῆν κάθε ἡμέραν πρὸ τῆς θύρας τῶν γραφείων τῆς Ἐταιρείας, περιμένων τὴν ἐξοδὸν τῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ Σερβιέτ ἀρχίζει νὰ συνοφρουοῦται μόλις τὸν ἔβλεπε, ἐδέχσεν ἐπανεπιλημμένως νὰ τοῦ δανεῖσῃ ἀκόμη χρήματα εἰς ὀλίγας δόσεις, καὶ δὴ νὰ τὸν συστήσῃ εἰς τὸν ράπτην του διὰ νὰ τοῦ κάμη μίαν ρεδεγκόταν, διότι ἡ ρεδεγκότα τοῦ Ραζώνης ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς δόξης του. Ἐν τούτοις, μίαν φοράν, ἠρνήθη στραγγυλὰ ἕνα εἰκοσόφραγκον.

Ἐννοεῖτε, ἀγαπητέ μου, δὲν ἔμπορῶ πλέον. . . Τὰ μέσα μου δὲν μὲν, ἐπιτρέπουν. . . Ἐφθάσατε νὰ μὲν ὀφείλετε οὐκ ὀλίγα.

— Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ τελευταῖον, ἐπίμενον ὁ Ραζώνης.

— Ἀδύνατον, σοῦ βεβαιῶ, ἐντελῶς ἀδύνατον.

Ὁ Ραζώνης ἐψιθύρισε πειραγμένος: — Ὅπως θέλετε πάλι. Εἶσθε ἀπόλυτος κύριος, δὲν εἶν' ἔτσι; Δὲν μὲν χρεωστεῖτε τίποτε. . . Ἄλλ' ἤλπιζα ὅτι εἰς ἀνάμνησιν τῶν σχέσεών μας. . .

Ὁ Σερβιέτ ἐσήκωσε τοὺς ὤμους καὶ ὁ ἄλλος ἀπεμακρύνθη μασσῶν: — Ἄ! ὅταν πέφτῃ κανεὶς στὴ δυστυχίαν, δὲν ὑπάρχουν πλέον φίλοι!

Ὁ Τμηματάρχης ἐνίμειεν ὀριστικῶς γλυτώσας ἀπ' αὐτόν, ὅτε τὸν συνήντησε πάλιν μετ' ὀκτῶ ἡμέρας, εἰς τὸ ἴδιον μέρος, μὲ φυσιογνωμίαν γελαστήν. Ἦτο ἡ ὥρα τῆς ἐξόδου καὶ ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ἐρευγον, συνομιλοῦντες καὶ στρίβοντες συγαρέτα. — Σεῖς, πάλι ἐδῶ! . . . Τί εἶναι! . . .

— Ἄ! αὐτὴ τῆ φορά, κ. Σερβιέτ, ἐτελειώσων τὰ βασανὰ μου. Εἶμαι τοποθετημένος κάπου. . .

— Ὡς τὸ καλλίτερον. Ραζώνη! Θαυμάσια!

— Μόνον ποῦ μὲν χρειάζεται μὴ μικρὰ ἐγγύησις. . . Ἐὰν εἶχα ἑκατὸν φράγκα, θὰ ἐκέρδιζα ἀμέσως τριακόσια ἢ τετρακόσια, φράγκα τὸν μῆνα. . . Λοιπόν εἶπα μέσα μου, ὁ κ. Σερ-

βιέτ εἶναι δικός μου ἀνθρώπος. Δὲν θὰ ἀρνηθῆ εἰς ἕνα παλαιόν. . .

— Εἶσθε τρελλός, ἔ; Ἐκατὸν φράγκα! ἀνεκράξεν ὁ Σερβιέτ. Νόστιμον καὶ τοῦτο πάλιν!

— Μοῦ ἀρνεῖσθε, ἐμένα; ἔλεγεν ὁ Ραζώνης ἐννεός. Δὲν εἶναι δυνατὸν! . . .

— Σῆς ἀρνοῦμαι ὀριστικῶτα καὶ σῆς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀρήσετε ἤσυχον στὸ μέλλον. . . Χαίρετε!

Τότε, ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι εἶχον σταματήσει γιὰ ν' ἀκούσουν τὴν σκηρῆν, ὁ Σερβιέτ ἀπεμακρύνθη γρήγορα.

Καὶ ὁ Ραζώνης, ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτούς, ἐφώνησε.

— Φεύγει! Μοῦ ἀρνεῖται! Σὲ μένα! . . . Λυτός! . . . Ἀνθρώπος, ποῦ τὸν ὑπεχρέωσα ἐπάνω ἀπὸ ἑκατὸ φορές. . . ὅταν δὲν ἦτο τίποτε! . . .

Καὶ ὁ Σερβιέτ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν αὐτὴν καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ θεωρῆται ἀχάριστος ἀνθρώπος.

ΗΒΥΚΟΣ ΛΑΤΗΣ

ΜΕΤΑΛΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σίδηρος καὶ χαλκὸς καὶ πάντα τὰ μεταλλεῖα Πλάτων.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ χαλκὸς ὀρμαίνει, σκορπιζὼν ὅσ' ὅλας αὐτοῦ τὰς μαρτὰς καὶ εἶδη τὸν ἄνατον. Αὐτὴν τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἡ τελειοποιήσις τοῦ πολυκμήρου σιδήρου θερμίζει συνεχῶς ἄλλαμα τέκνα εὐγενῶν κρατῶν, προτείνοντα τὰ στήθη των ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἄλλα ἄσπρα καὶ δουλόφρονα ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἀνθρώπου πρωταρχικῆς σαρατοκρατίας, τῆς ἀπαισιωτέρας ταύτης πληγῆς τῆς Ἀνθρωπότητος, νομίζομεν, ἔτι ὀλίγα λέξεις διὰ τὸ ἔργον τοῦ ἀγνώστου ἱερωτοῦ μῆς νέας Ἐπιστήμης, τῆς ἐπιστήμης τοῦ χαλκοῦ, ἴσως δὲν παρέλκουσιν.

Ὅπως ὁ μέγας γάλλος Λαβουαζιέ ἔδρασε τὴν Ἐπιστήμην τῆς Χημείας καὶ ὁ Θεῖος συμπατριώτης του Παστέρ, ἔθεσε καὶ ἀληθείας βραβεῖς τῆς Ἱατρικῆς, ὅπως πῦλος ἄπασαι αἱ Ἐπιστήμαι ἐγεννήθησαν καὶ ἀνεπέχθησαν ἀπὸ τὰ ἀθάνατα τέκνα τῆς Αἰωνίου Γαλλίας, οὕτω καὶ ἡ Μεταλλογραφία, ἡ μικροσκοπικὴ ἐπιστήμη τοῦ χαλκοῦ ἰδρύθη ὑπὸ στέρρου τῆς Ἀληθείας θερμότητος, ὑπὸ τοῦ Φλορίς Ὄργόν. Ὄργόν. Ὄνομα ἀγνωστον σχεδὸν εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ τοὺς πλέον ἐγκυκλοπαιδικούς. Ἦτο ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐκείνους ἐργάτας τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων, τοὺς ζῶντας μακρὰν τῆς λαϊκῆς δόξης. Μήπως δὲν θὰ ἦταν ἄγνωστοι μετὰ τὸν τὸσον ἄλλων, διασπῶντων τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν, εἰ δύο ἐπιμύνοι γαλάται Κιουρὶ καὶ Μπραυλύ, ὁ μὲν ἀνακαλύψας τὸ βάδιον, ὁ δὲ ἐφευρὼν χάρει εἰς τὸ βάδιον τοῦ ἀθῶμα τὸν ἄνω τύ-

ματος τηλέγραφον, καταστάντες γνωστοί, ὁ μὲν πρῶτος χάρις εἰς τὸ βραβεῖον Νόμπελ, ὁ δὲ δευτέρως χάρις εἰς τὰς περὶ τὸ ὄνομά του πολεμικῆς;

Πρὸ τούτων περιπέτων αἱ ἐπιτηδεῖες ἀνήγειλαν μὲ ὀλίγας γραμμὰς τὸν θάνατον τοῦ Φλορίς Ὄργόν. Ὄνομα γὰρ δυο καὶ λέξεις βιογραφικῆς, ἄς νὰ ἐπρόκειτο, διὰ τὸν θάνατον καλοῦσαντος Ἀργεντινῆς ἢ ὀσμίου τινὸς ὑπαλλήλου. Καὶ ὅμως ὁ Ὄργόν εἶνε ἐκείνος, ὄστιν, αἱ ἐργασίαι ἐπαρυστάθησαν τὴν μεταλλουργίαν καὶ εἰς ὃν ὀφείλομεν τὴν φυσιολογίαν τοῦ χαλκοῦ.

Διεργόμεθα ἕνα αἰῶνα καθ' ὃν τὸ μέταλλον τοῦτο παίζει τοιοῦτον ρόλον καὶ κατέχει τόσον εὐρείαν θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως νὰ ὀνομασθῆται αὐτῷ τὸ ὄνομά του: αἰὼν τοῦ χαλκοῦ.

**

Οὐδὲν, τῶντι, εἶνε τόσο σκοτεινόν, ἔσον τὸ ζήτημα τοῦ χαλκοῦ. Ὑφίσταται ἐπὶ ἀνάγκῃ ἀναζητήσεως ἐνὸς ἱκανοποιητικοῦ ὄρισμοῦ διὰ τὴν «τροποποίησιν» αὐτὴν τοῦ σιδήρου. Ἰκανὸς ἀριθμὸς ἀναζητητῶν προσεπάθησε νὰ ἐπιβεβαιώσῃ, ὅτι ὁ χαλκὸς εἶνε μίαν διάλυσιν τοῦ ἀνθρακὸς ἐν τῷ σιδήρῳ. Ὁ χαλκὸς δὲν περιέχει μόνον σίδηρον καὶ ἀνθρακὰ εἰς ποσότητος δόσεις ἀλλὰ δύναται νὰ περιέγῃ—ἕπερ καὶ συγγῆστον— καὶ ἄλλα σώματα, ὃν ἀρκοῦσιν ἀπερὲς ἄλλα ἕννη διὰ νὰ μεταβάλλωσι ὀξικῶς τὰς ιδιότητας τοῦ ὅλου, δίδοντα οὕτω γεννήσιν εἰς νέον μέταλλον κατὰ τὴν εἰς ἀγνώστους μέτρος τῆς παρουσίας τοῦ ἐφαρμογῆς.

Οὕτω διακρίνονται τόσα εἶδη γάλυθος ὅσα εἶνε καὶ αἱ ἐφαρμογαί, ὁ δ' ἀριθμὸς αὐτῶν αὐξάνει συνεχῶς τόσον, ὥστε ἡ μεταλλουργία ἤλθε καταστῆ μία τέχνη ἐμπειρική, ἐὰν ὁ Ὄσμὸν δὲν δεξιουργεῖ τὴν μικροσκοπικὴν μειαλογραφίαν, δι' ἧς ἐγένετο φῶς!

Ἡ τόσον χρησὶμος μέθοδος τῆς μεταλλογραφίας εἶνε ἐκείνη, ἣς τὸς τὸς εὐεθλήθη εἰς τὸ ἔργον τῶν, οἱ οἱ Γκιγμέν, ὁ Μπακλιέ, ὁ Γκιγέ καὶ τὸσοι ἄλλοι, οἵτινες ἔθεσαν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν, βαιοσθέντες εἰς τὴν περιφθῆμον μελέτην τοῦ Ὄσμῶν, δημοσιευθεῖσαι ἐν ἔτῃ 1885 ὑπὸ τὸν τίτλον: «Κυριώδης θεωρία τῶν ιδιοτήτων τοῦ γάλυθος».

Ὀλόκληρος μοριακὴ ἐπιστήμη, πρωτότυπος καὶ νέα, ἐγγήθη καὶ ἐπεβλήθη καταλαβούσα ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν θέσιν, ἣν ἄλλοτε κατείχεν ἡ γημικὴ ἀνάλυσις τόσον ἀμειδίωτος πολλάκις. Σήμερον κατέστη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ πράξι: ἡ βίασις πάσι, μεταλλουργικῆς ἐργασίας.

Πρέπει νὰ παρακολουθησῆ τις ἰδίους ὀμματιν ἐν τοῖς μεταλλουργεῖσι τὸ ἔργον τοῦ μεταλλογράφου, λαμβάνοντος μετὰ διακρίσεως, ἐλάχιστα δείγματα ἐπὶ πικμεγίστων μαζῶν, ἅτινα ἀπλοποιούμενα εἰς τὸ μικροσκοπίον καὶ φωτογραφούμενα δίδουσι πιστὴν εἰκόνα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν συστάσεως. Διὰ τῆς μεμεθύνσεως δὲ δυναμένης νὰ φθάσῃ εἰς 500 ἕως 600 διαμέτρους, χωρὶς οὐδὲν ἄπολλυται τῆς καθαρότητος, οἱ μεταλλογράφοι φθάνουσι εἰς τοιαύτην βεβαιότητα ἐκτιμήσεως, ἣν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν μαγικὴν. Ὁ ὀφθαλμὸς αὐτῶν ἐξεκλήθη μέχρι θαύματος ἀντικαταστήσας τὸ ἀκίνητον τῶν γημικῶν ἀντιβραστηρίων, καὶ καὶ οὐκ ἠλεπτειλέτων ἰερισμῶν, ἡ μικροσκοπικὴ μελέτη τῆς ὕψης τοῦ μετάλλου ἔλαβε τὸν χαρακτήρα μιᾶς μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ μιᾶς ἐγγυῆς ἀκριβείας.

Πᾶς γάλυψ ἔχει τὴν θραύσιν αὐτοῦ εἴτε κρυστάλλινην εἴτε ἰνώδη, διαφέρουσαν τῆς θραύσεως ἀπάντων τῶν ἄλλων γάλυθων, ὧν ἡ διακρίνουσα φυσιογνωμία ἐνδείκνυται δι' ἀνεπαίσθητων σημείων, οὐ ἤττον ὁμοῦ σταθερῶν, κανονικῶν καὶ βεβαίων.

Οἱ μεταλλογράφοι κατόπιν ὀλίγης πείρας δὲν ἀπατώνται πλέον καὶ ἀμέσως ἢα σὰς εἰπώσιν, οὐ μόνον τὸ «εἶδος» τοῦ ἐξεταζομένου γάλυθος ἀλλὰ καὶ τὴν προέλευσίν του, τὴν γέννησίν του εἰς τί ὑπεβλήθη, τίνες εἶσι αἱ ποσότητες τοῦ ἀνθρακος καὶ τοῦ σιδήρου καὶ τίνα ἄλλα σώματα ἀνεμίχθησαν.

Ἄλλως τε ἡ μέθοδος αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντα τὰ μέταλλα καὶ εἰς τὰς συνθέσεις αὐτῶν, εἰς τὸν γάλυκόν, ὀρυζαλκόν κλπ. Ταμάχι ἐρυθροῦ γάλυκου προερχόμενα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὀρυκτοῦ ἀλλὰ διαφόρου ἐκκαμίνεσεως, δύνανται διὰ τῆς μεταλλογραφίας νὰ ταξινομηθῶσι κατὰ τὸν μᾶλλον ἢ ἤττον προεχωρημένον βαθμὴν τοῦ καθαρισμοῦ (λαγαρισματος). Φθάνουσι εἰς τοιοῦτον σημείον, ὥστε νὰ οὐρίζωσιν, ὕψ' οἷας περιστάσεις ἐγένετο ὁ γυτοσίδηρος ὡς καὶ τὴν φύσιν τῶν πράξεων, ἃς ὑπέστη τὸ μέταλλον.

Πᾶν γένος, συνελόντι εἰπεῖν, πᾶσα κατάστασις ἐνὸς μετάλλου ἔχει τὸν τύπον του, τὰ προσωπικὰ χαρακτηριστικά του, ἅπερ ἀποδίδονται διὰ τῆς θαυμασίας μικροσκοπικῆς μεθόδου τοῦ Ὄσμῶν.

Ἐννοεῖται οἰκοθεν ἡ μεγάλη σπουδαιότης τῆς μεθόδου διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνιστάσεως τῆς ὕλης, διὰ τὴν σφρηγλάτησιν, διὰ τὴν θαφῆν τοῦ γάλυθος,

ἀκόμη δὲ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ποιότητος, ἣν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ μεταλλικόν τι μίγμα ἡ γάλυψ διὰ μέλλουσαν ἐφαρμογὴν. Ἐπὶ τούτου ἀκριβῶς βασίζονται ὀρισμένοι βιομηχανία καὶ οἱ ἡ βιομηχανία τοῦ αὐτοκινήτου ἡδυνήθησαν νὰ φθάσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος καὶ νὰ πραγματοποιήσων θαύματα, ὅπως μοι ἔλεγεν ὁ παρὰ τῷ Ἐθνικῷ ἐργοστασίῳ τῶν ὀπλῶν τοῦ Βελγίου φίλατος γημικός κ. Γκιγέ. Ἐκτός τούτου αἱ ἐργασίαι τοῦ Ὄσμῶν ἐνέπνευσαν καὶ ἐπέτρεψον τὰς ἀναζητήσεις τοῦ Κλουρι ἐπὶ τοῦ σιδηρομαγνητισμοῦ καὶ τὰς τοῦ Γκιγίω ἐπὶ τῶν νικελιούχων γάλυθων. Ἄλλως τε τὸ ἔργον τοῦ Ὄσμῶν δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν θαυμασίαν αὐτὴν ἐργασίαν. Ἀπειρήθη μελέτη ἐπὶ τῶν μᾶλλον διαφόρων ἐπιστημονικῶν ζητημάτων ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ δαιμονίου αὐτοῦ Γαλάτου, οὐ ἤττον ὁμοῦ ἡ μικρομεταλλογραφία εἶνε τὸ κυριώτερον τῶν ἔργων του, ὅπερ εἶνε πλέον ἢ ἱκανὸν νὰ τὸν ἀποθανάτησῃ. Ἡ ἐπιστήμη ἐπωρελήθη μεγάλως.

Καὶ ἤδη πρὸ ὄμο περιπέου ἐτῶν ἡ ἀνθρωπότης ἐπέβαλεν ἐνιαῖον ἔργον ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τοῦ Χωλοῦ θεοῦ τοῦ πυρός. Ἡ μεταλλουργία δὲν ἐργάζεται πλέον διὰ τὰς γεωργικὰς μηχανάς, ἢα καταστήσῃ τὴν γῆν μᾶλλον εὐφορον, δὲν ἐργάζεται δι' ἔργα συγκοινωνίας, ἢα πλησιάσῃ ἔτι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ τοὺς ἀδελφοποιήσῃ, ὡς ἦτο ὁ θεῖος προορισμὸς αὐτῆς, ἀλλ' ἐξηλικίσθη νὰ ἐργάζεται δι' ὅ,τι χρειάζεται εἰς τὸν βρωτολόγον, τὸν ἀπίσιον Ἀσπῆ! Τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος ἐπαμάτησε τὸ βδέλυγμα τῆς τυτονικῆς στρατοκρατίας. Τὸ ὑπόδημα τῶν συναδέλφων τῶν σκανδιάλων τῆς στραγγύλης τραπέζης ἐλάττωσε τὸ ἱερόν οἰκοδόμημα τῆς Εἰρήνης, ἀλλ' οἱ ὀγκόλιθοι αὐτοῦ ἦν καταπλακώσασιν τὰ βεβήλα αὐτὰ ὄντα καὶ θέλουσι ταφῇ φέροντα τὴν παγκόσμιον κατάραν. Ἄνθρωποι, ὅσοι ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ φέρετε τὸ ὄνομα τοῦτο, φροντίσατε, προσπαθήσατε, καθίει κατὰ τὸ ἀρικτὸν, νὰ βοηθήσητε εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν προεβαλλόντων τὴν ἀνθρωπότητα. Μήστορες τοῦ γάλυθος κατασκευάζετε λόγγας, διὰ νὰ ὀπλίσητε τὰς εὐγενεῖς Γάλλους, τοὺς ἡρωϊκοὺς Βέλγους, τοὺς υἱοὺς τῆς Ἀλβιῶνος, ὅλους τοὺς Συμμαχοὺς, κατασκευάσατε λόγγας διὰ νὰ καταξοχίσωσιν τὰ δουλόφρονα στήθη ἐξυπηρετοῦντα τὸ ἀκρὸν ἄωτον τοῦ ἀνθρωπίνου ἐξευτελισμοῦ, τὴν μεγίστην τῶν Ἀσιμιῶν, τὴν Στρατοκρατίαν.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ Κ. ΧΑΤΖΗΝΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἡ ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821

Πολυσέλιδοι τόμοι καὶ ὀλόκληρα βιβλία δὲν ἀρκούσι νὰ περιγράψωσι τοὺς ἀγῶνας, κόπους, θυσίας, πιέσεις καὶ δεινά, ἅτινα ὑπέφερον οἱ Ἐπτανῆσιοι κατὰ τὸν ἱερόν τοῦ 1821 ἔτους ἀγῶνα, ἐν τῷ μέτρῳ δὲ τῶν μικροτάτων γνώσεών μου καὶ τῆς περὶ τὰ γράμματα ἀδυναμίας μου, γράφω ἱστορικὰ τινὰ γεγονότα διὰ τὸ ἀριστον περιοδικὸν «Ἐλλην. Ἐπιθεώρησις».

Ὅτε ἡ Ἑλλὰς προσεπάθει νὰ θρασῆ τὰς ἀλύσεις καὶ ἐλευθερωθῆ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ

οἱ Ἐπτανῆσιοι ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς μητρὸς φιλοτιμουμένα συνέτριψον τὸν ἱερόν ἀγῶνα πολυειῶς καὶ πολυτρόπως. Οἱ πρῶτον ἰδρύσαντες ἐν Ὀδησῶ τὴν Φιλικὴν Ἐταιρίαν ἀρρώσως ἐμήσαν τοὺς εἰς Ρωσίαν, Βλαχίαν κλπ. εὐρισκομένους Ἐπτανῆσιους καὶ ἐνῶ μετέβη ἡ δευτέρα ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Ἐπτανήσῳ ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλλήν. Τάγματος συγκειμένη ἐκ τῶν Ἀναγνωσταρᾶ, Ἡλ. Χρυσοστάθη καὶ Παν. Δημητράκοπουλον εἰς Πετροῦπολιν, ὅπως ζητήσῃ ἀποζημιώσεις παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐπιστρέφουσα δι' Ὀδησοῦ ἐμήθη παρὰ τῶν ἐταιριστῶν τὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας καὶ ἐνετάλησαν τὰ μέληαυτῆς νὰ μυσθῶσι τοὺς Πελοποννησίους, Ἐπτανῆσιους, Σερεοελλαδίτας κλπ., καθέσθον ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ, ὑπὸ χιλιάρχον Ἱεροκλῆτον Δουκῶν καὶ τὸν 100)ρον Τζαβέλαν μεταβάστα εἰς Πετροῦπολιν καὶ παρεξηγηθεῖσα ἔμεινε ἀπρακτος. Πρῶτος μνηθῆτες τὰ τῆς ἐταιρίας ἐν Βλαχίᾳ ἦσαν οἱ Ἰθακῆσιοι Βασίλειος Καραβίας Τζαμπερῆς, Εὐάγ. Μιχαράκης, Ἐπ. Μακρῆς, ὁ Κεραλλῆν Κωνσταντῖνος Γυπαλόδος Κοζάκη, Ἰατροὺς καὶ πλείστοι ἕτεροι Ἐπτανῆσιοι ὁ Ἐθνομάρτυς καὶ ἀρχηγὸς τῶν Φιλικῶν ὁ ἀξιωματικὸς πρωτοεργὸς τῆς ἐλευθερίας μας Ἀλεξ. Ὑψηλάντης εἶχε σχετικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ πλείστους Ἐπτανῆσιους ἰδίως δὲ μετὰ τὸν Βιάρον Καποδίστριαν, Βαλλιαῖνον Κωνσταντινοῦπόλεως, τὸν δικηγόρον Μηρ. Σικελιανόν, Ἀναγ. Παπαγεωργίου, Σπ. Δεστούνην, Νικ. Μυλωνᾶν, Γερ. Σφορῶνον, Εὐστ. Ἀλεοράν καὶ ἕτεροὺς πλείστους Ἐπτανῆσιους ἐπιθυμῶν δὲ ὁ Ὑψηλάντης νὰ ἐνισχύσῃ τὰς συστηθείσας ἐφορίας καὶ ἀπὸ ἀτομικῆν συνειδήσων προσώπων Ἐπτανῆσιων πλήρους Ἑλληνικῶν αἰσθημάτων περιέλαβε καὶ τοὺς τότε Ρώσους Προξένους ἤτοι τὸν ἐν Σμύρῃ Σπ. Δεστούνην Κεραλλῆνα, τὸν ἐν Χίῳ Ν. Μυλωνᾶν Ζακ. τὸν ἐν Σάμῳ Γερ. Σφορῶνον Κεραλλῆνα καὶ τὸν ἐν Πάτραις Ι. Βλασόπουλον Ἰθακῆσιον. Κατὰ τὰ ἔτη 1818 ἕως 1821 ὁ Ἀναγνωσταρᾶς ἀπέστειλεν εἰς Ζάκυνθον τὸν Πάγκαλον νὰ κατηγήσῃ ἐκεῖ, ἔθθα συνεδρίασεν ὁ Θ. Κολοκολλον νὰ κατηγήσῃ ἐκεῖ, ἔθθα συνεδρίασεν τὸν τρήνης μετὰ τοὺς μνηθῆντας καὶ ὅλοι ὠρκήθησαν τὸν ἱερόν ὄρκον ὑπὸ τοῦ ἱερέως Ἀνθίμου Ἀργυροπούλου, ἦσαν δὲ ἐν τῇ συνεδρίασει οἱ ἀδελφοὶ Κολιόπουλοι, Δραγῶνας, ὁ ἐξ Ἰθακῆς διδάσκαλος Ἀναστ. Καραβίας, ὁ κόμης Κάισο Λογοθέτης, ὁ Ἀναστ. Σδρῆνας, ὁ Ρώμας καὶ ἕτεροι ἐπιφανεῖς, Ζακύνθιοι, οὗτοι δὲ ἐκατήχησαν ἕτεροὺς πολλοὺς, οὐ μὴν ἄλλὰ καὶ προσωρινῶς Ταμίαν διώρισαν τὸν Θεοδ. Λεονταρίδην, ὅστις ἐσύνεξεν οὐκ ὀλίγας εἰσπραξίας εἰς τὰς συνεισφορὰς ταύτας ἐπρωτεύσασι οἱ κ. Ἀναστ. Μαρτινέλος, Κάισο Λογοθέτης καὶ

Διον. Ρώμας, ὃν ἐμήσαν ὁ γενναῖος καὶ εἴτα ἐν Δραγαζακίῳ ὡς ἥρωος πολεμίστας καὶ φονεῖ εἰς καρτερόφυλον Δολοστράς. Ὁ Ρώμας ἐμήσε τὸν Μαρίνον Μεταξᾶν καὶ οὗτος τοὺς Ἀναστ. καὶ Κων. Μεταξᾶν, Κων. Δεζιμίαν καὶ πλείστους ἄλλους Κεραλλῆνας, ἀκολούθως ἐμήσαν τοὺς πρόγοντας Κεραλλῆνας Κωνστ. Γεροτάτην, Ἰων. Κεραλλᾶν, Αὐγουστῖνον καὶ Βιάρον Καποδίστριαν, Ἀρλιώτην καὶ πολλοὺς ἕτεροὺς ἔπειτα ἐν Λευκάδι ὁ Ἰωάννης Ζαπαρᾶλης ἐμήσε τὸν Ἰωάννην Ζαμπέλην, ὃν ἀνηγάρευσε Ἰερέα, διότι ἡ φιλικὴ ἐταιρία εἶχε βαθμοὺς Ἰερωσύνης καὶ ἐνῶ ὁ Ζαμπέλης ἐσκέπετο νὰ διασώσῃ τὸ μυστικὸν καὶ ἐν Ἰθάκῃ παρουσιάζεται ὁ Ἄγγελος Σουδῶσις μετὰ ὀδηγίας τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας καὶ διορίζουσι ἐπιτροπὰς εἰς τὰς νήσους τὸ ἔτος 1818. Μετ' οὐ πολὺ ἀρκείνεται εἰς Ἐπτανῆσον ὁ Ἀριστ. Παπᾶς, ἀπόστολος τῶν Φιλικῶν, φέρων ἐγκύκλιον τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. προτρεπτικὴν εἰσφορὰς διὰ σύστασιν ὀθῆεν Κεντρικῶν Συλλογῶν εἰς Πελοπόννησον καὶ ὅστις διώρισε καὶ συνέταξε τὰς Ἐφορίας Κεραλλῆς, Πύζων, Λευκάδος, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου κλπ. οὕτω δὲ οὐδεὶς Ἐπτανῆσιος ἐντε τῇ Ἐπτανήσῳ καὶ ἐξωτερικῶ ἔμεινε χωρὶς νὰ γείνη ἐταῖρος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας. Ἐκτός τῶν διατελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἠγγλων καὶ πρὶν ἢ ἐκτραπῆ ἢ ἐπαναστάσει πάντες ἦσαν μεμνημένοι εἰς τὸ μυστικὸν καὶ ὠρκήθησαν νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν ἐπανάστασιν καὶ ὠρκήθησαν νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν ἐπανάστασιν μετὰ λόγους, ἔργα, χρήματα καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν θυσιάζοντες. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἰδοὺ φθάνει ἡ ἐπὶ 368 ἔτη περιμενομένη πόθητῃ με στεναγμοὺς, βασάνους, φόνους, τυρρανίους ἱερά Στιγμῆ καὶ ὁ ἀρχηγὸς ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὑποδειχθείς Ἐθνομάρτυς Ἀλεξάνδρος Ὑψηλάντης καλεῖ τὸν Κεραλλῆνα Κωνστ. Τυπάλδον Κοζάκη, Ἰατροὺν καὶ εὐπειθέαυτον καὶ συντάσσει τὴν προκήρυξιν τῆς ἐναρξέως τοῦ ἀγῶνος, τυπωθεῖσαν εἰς Ἰάσιον τὸν Φεβρ. 1821 καὶ ἀρχίζουσαν μετὰ τὸ «Μάχου ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατριδοῦ» συνάμα δὲ διατάσσει τὸν συνέταρον Βασίλειον Καραβία Τζαμπερᾶ, Ἰθακῆσιον νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς Ἀνεξαρτησίας εἰς Γαλάσιον, ὅστις ἀναγινώσκει τὸ γράμμα τοῦ Ὑψηλάντου εἰς ὅλους τοὺς Ἐταιριστάς καὶ συμφονωσὺν τῇ 21 Φεβρ. νὰ κτυπήσωσι τοὺς Τούρκους εἰς Γαλάσιον, ὅπερ καὶ ἐγένετο καὶ ἐντὸς τριῶν ὡρῶν ἐφώνησαν 160 Τούρκοι. Ἐπὶ κεραλλῆς τοῦ σώματος τούτου, ὅπερ ἀπαρτίζεται ἀπὸ Ἐπτακισίους Ἰθακισίους, Κεραλλῆνας, Ζακυνθίους κλπ ἤτον ὁ Βασίλειος Καραβίας. Τὴν κήρυξιν τῆς Ἐπταναστάσεως καὶ τὰς πρώτας μάχας συνέκροτησαν Ἐπτανῆσιοι. (Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΝΟΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ

Ἡ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

(Συλλογὴ ὑπὸ Ἰωάν. Γ. Φραγκῶ. Ἐπιστολὴ ἐνάτη)

Ἄνθεατρικαὶ παραστάσεις κατὰ τὴν πεποιθῆσίν μου εἶναι ἀκόμη πολὺ ὀπίσω τῆς τελειότητος, ὅ,τι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μέστην καὶ δυτικὴν Εὐρώπην. Καὶ ἡ ἀναγκασθῆς ἢ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐκ τῆς ἐξέφυγελοῦσας, τὴν

ὁποίαν ἐπιβλήω εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν σου πρὸς τὸ θέατρον. Πῶς θεατρικὴ παράστασις δράματος, τραγωδίας ἢ οἰουδήποτε ἄλλου εἴδους, σκοποῦν εἶναι ἢ ἀπομνημονεῖ τὴν πραγματικότητα, δηλ. νὰ κάμῃ τὸν θεατῆν νὰ

πιστεύω, ως εν όνειρω ότι αληθώς συμβαίνει επί τής σκηνης το όραμα ως συνέθη εν τή ιστορία. Έάν κατά τον σκοπόν τούτον αποτύχη γάνει πᾶσαν αξίαν ή τέχνη ή θεατρική. Κατά τούτο δε ιδίως διαφέρει το μυθιστόρημα του δράματος ότι εκεί είναι παρών και όμιλεί ο συγγραφεύς προς τούς αναγνώστας του, ενώ εν τῷ δράματι σιωπᾶ καί εξακρινίζεται ο συγγραφεύς, όμιλοῦσι δε καί κινούσνται μόνο τά πρόσωπα. Πᾶσα εικαστική καλλιτεχνία, ιδίως ή γλυπτική, ή ζωγραφική, καί ύπερ πᾶσαν ἄλλην ή θεατρική, απομιμούμεναι τήν φύσιν. τότε μόνο επιτυγχάνουσιν, όταν προσεγγίσωσιν εἰς τόν σκοπόν τούτ' ἀπατήσας τόν θεατήν ότι τὸ παριστάμενονόραμα, τὸ ἄγαλμα, ή ἐκτιθεμένη εἰκὼν, δὲν εἶναι ψευδῆ. Καί διὰ τούτο κατορθύλλεται μεγίστη προσπάθεια εἰς τήν μέμησιν, εἰς τὰς γραμμάς, εἰς τὰ χρώματα, εἰς τήν προοπτικὴν κλπ. ὅπως επιτευχθῆ ὁ τοιοῦτος σκοπὸς τοῦ συνταυτισμοῦ τῆς εἰκόνας πρὸς τήν φύσιν. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταυτην εἶχε πολὺ δίκαιον ὁ Βολταίρος γράψας εἰς τὸν πρόλογον μιᾶς τραγωδίας του ότι τὸ μελόδραμα εἶναι δράμα πρὸς φύσιν διότι οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ όμιλεῖ πρὸς τούς ἄλλους ή ἐκφράζει τὰ αἰσθήματα καί τὰς ἰδέας του διὰ τῆς μουσικῆς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σαίξπηρ δὲν ὑπῆρχον ἀκόμη θεατρικὰ σκηνογραφίαι. Οὐκίς ή σκηνή ἐλάμβανε χώραν π. χ. ἐνὸς οἴκου ή αἰθούσης, ἐτίθετο ὕψηλὰ μία ἐπιγραφή μετὰ τὴν λέξιν δάμος ή ἀθούσα κλπ. καί οἱ θεαταὶ ἦσαν ὑποχωρημένοι νὰ φαντασθῶσιν ότι εἶδον δάτος ή αἰθούσαν. Πολλίκις δὲ τὰ δράματα εἰσδύοντο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου τῆς αἰθούσης ἐνθα ἀνεμειγνόντο ἠθοποιοὶ καί θεαταί.

Σήμερον αἱ ἀτέλειαι αὐταί, ὡς αὐτόχρομα ἐφανεύετο ή ἀπάτη τοῦ θεατοῦ, ὁ κύριος σκοπὸς τῆς θεατρικῆς τέχνης, βαθμηδὸν ἐξηλείφθησαν. Ἡ τέχνη προσήγγισεν εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡ σκηνή ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ ἠθοποιὸς ἔπαυσε νὰ συνμιλεῖ μετὰ τῶν θεατῶν, οἵτινες ὑποτίθεται ότι δι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν. Αἱ σκηνογραφίαι, αἱ ἀμφοτέραι τῶν ἠθοποιῶν, αἱ ἐπὶ σκηνῆς ἀστραπαὶ καί βρονταί, ή βροχή, ή ἀνατέλλουσα τελένη κλπ. απομιμούνται κατὰ τὸ μάλλον καί ἤττον τὴν ιστορικὴν καί φυσικὴν ἀληθειαν. Πᾶσα προσπάθεια τέχνης καταβάλλεται ἵνα πιστεῦσῃ ὁ θεατῆς ότι βλέπει ἐνώπιόν του ἀναπαράστασιν πραγματικῆν δράματος ἀληθῶς ἐκαὶ ἐκτυλισσομένου ὑπ' αὐτῶν τῶν ιστορικῶν αὐτοῦ ἠρώων. Ἐνίστα δὲ κορυφούται τὸσον ή ἀπάτη αὐτή, ὡστε θεαταὶ βλέποντες π. χ. τὸν Ἰάγον ἐν τῷ Ὁθέλλῳ τοῦ Σαίξπηρ κατὰ τινὰ κρίσιμον τοῦ δράματος στιγμῆν, νὰ τὸν ἐξυβρίσωσι μεγαλοφώνως ἐν παροξυσμῷ ἀγανακτικῆς: — Κακοῦργε!

Τούτου εἶναι ή ἐπιτυχία. Τί θὰ ἔλεγες λοιπὸν ἐάν ἐν μέσῳ τοιαύτης συγκινήσεως τοῦ ἀκροατηρίου, ὅταν π. χ. ὁ ἠθοποιὸς Λεκατσᾶς, ὡς Ὁθέλλος, πείρῃ τὴν Δεισιδαίμοναν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς, φίλος τις αὐτοῦ ἐκ τῶν θεατῶν τῷ ἐφώνησεν ἐκ τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου:

— Εὐγε, ἀγαπητέ μου Λεκατσᾶ. Λημπρά παίζεις τὸν Ὁθέλλον! Χαίρω ότι σε βλέπω καλά.

Καί ἀπήντα ἀπὸ τῆς σκηνῆς οὗτος:

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, Κάμνω ὅ,τι δύναμαι.

Καί πὸς περὶ ή οἰκογένειά σου: Εἶσθαι ὅλοι καλά! Ἐάν τούτο συνέβαινε, δὲν θὰ ὑπῆρχε πλέον παράστασις θεατρική. Ἡ σκηνή θὰ συνεζέετο μετὰ τῆς πλατείας. Ἡ ἀπάτη, δηλ. τὸ όνειρον τῶν θεατῶν, θὰ διακόπτετο ἀποτόμως ὡς διὰ ραπίσματος, καί ὁ Ὁθέλλος θὰ ἐξηλείφετο αἰφνιδίως μεταμορφούμενος εἰς Λεκατσᾶν.

Πρό τινων ἐτῶν τὸ πλάστον ὑπογένειον ἐνός ἠθοποιοῦ, ὅστις παρίστανε τὸν ἐραστὴν μιᾶς κωμωδίας, ἀπεσπάσθη καί ἔπεσε κάτω. Ὁ ἐραστὴς ἔκυψε, τὸ ἔλαβε καί τὸ ἐτοποθέτησε πάλιν εἰς τὴν σιαγόνα του λέγων μεγαλοφώνως πρὸς τὸ ἀκροατήριον:

— Δυστυχῶς τὸ ὑπογένειόν μου ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ πίπτει.

Ταῦτα λοιπὸν συμβαίνουσι καί σήμερον ἀκόμη εἰς τὸ θεάτρον, καί ἰδίως εἰς τὸ μελόδραμα, μετὰ μόνην τὴν ἀκροφὸν ότι, ἀντὶ τῆς ἀπὸ στόματος φωνῆς: — Εὐγε, ἀγαπητέ μου κλπ. — ἤχουσι χειροκροτήματα, ἤτοι ή φωνή τῆς χειρὸς. Ἀλλὰ δὲ εἶναι σπάνιαι καί ἀλίξις Βίανου! bis! Ἀντὶ δὲ τῆς ἀπαντήσεως: — Εὐχαριστῶ κλπ. — οἱ χειροκροτούμενοι ἠθοποιοὶ προσκλίνουσι ευγενῶς, λαμβάνουν τὰς οἰκτομένους πρὸς αὐτοὺς ἀνθοδέσμας ή περιστοράς καί χαιρετίζουσι μετὰ γλυκύτατον μελόδιον ευχαριστικῆς, οἱ θὲ θήλειαι τῶν ἠθοποιῶν στέλλουσι πολλίκις διὰ τῆς χειρὸς καί φιλήματα πρὸς τὸ ἀκροατήριον. Συχνότατα δὲ καί οἱ, ὡς πρόσωπα τοῦ δράματος, ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ καί ἀντίχθλοι π. χ. ὁ Ὀρέστης καί ὁ Αἰγισθος, ὁ Ἐρίνης καί ὁ Σὺλβας, καί αὐτοὶ οἱ ἐπὶ σκηνῆς φανευθέντες, ἐξέρχονται καί ὑποκλίνονται πρὸς τὸ ἀκροατήριον κρατούμενοι ἐκ τῶν χειρῶν ὡς ἐπιστήθιοι φίλοι. — Εὐχαριστοῦμεν κύριοι, ευχαριστοῦμεν.

Καί ή παράστασις ἐξακολουθεῖ.

Ἰδοὺ διατὶ λέγω ότι τὸ θεάτρον εἶναι ἀκόμη πολὺ μακρὰν τῆς τελειότητος. Δὲν κατορθώθη ἔτι δυστυχῶς ν' ἀπαλλαγῶμεν τῶν ἠθῶν καί ἀτελειῶν τοῦ παρελθόντος.

Τὰ θεατρικὰ χειροκροτήματα, ὡς γνωστόν, εἶναι ἔθιμον τῆς ἀρχαίας λατινικῆς κωμωδίας. Ὅταν οἱ ἠθοποιοὶ ἔλεγον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν τελευταίαν λέξιν, εἰσέρχετο ἀμέσως ὁ *Cantor* εἰς τὴν σκηνήν, δηλαδή ὁ αἰδός, καί παρήγγελλεν εἰς τούς ἀκροατὰς νὰ κροτήσωσι τὰς χεῖρας πρὸς ἕμνον τοῦ Διός, διότι ή κωμωδία ἐταλείετο. *Plaudite*, ἔλεγε. Καί τὸ ἀκροατήριον ἐχειροκροτεῖ, ἔκτοτε προωδύεσθαι κατὰ τούτο, ότι χειροκροτοῦμεν σήμερον ἄνευ παραγγελίας, δημοσίας τουλάχιστον, καί δὲν χειροκροτοῦμεν πλέον τὸν Δία, ἀλλὰ τοὺς καί τὰς ἠθοποιούς. Εἶναι καί αὐτὸ μία πρόοδος.

Ὡς πρὸς τούς ἠθοποιούς, ἐνθυμούμαι τούς λόγους τοῦ μεγάλου Γκαίτε, ὅστις όμιλῶν περὶ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς τὸν Ἐκκερμαν — Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ ἀπαιτεῖ νὰ λησμονῆ οὗτος ἀδιακόπως τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προσωπικότητα, νὰ φέρῃ ἀδιαλείπτως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν ξένην προσωπίδα καί νὰ ζῇ τὴν ζωὴν ἐκείνου τὸν ὁποῖον ὑποκρίνεται.

Ἐν Ἀθήναις 21 Δεκεμβρίου 18...



Ο ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΒΕΡΔΕΝ.—Νυκτερινή πορεία Γαλ. ἀποσπάσματος πρὸς τὰ σημεῖα τῆς μάχης.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1916

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΖΩΗ

- 1 Ιουνίου.— Ἐκλήθη νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ πρεσβύτερος τῶν Βουλευτῶν κ. Μποζέλι.
- 2 Ιουνίου.— Ἡ ἐναρξὶς τῶν προσπαθειῶν τοῦ κ. Μποζέλλι πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως παρακολουθεῖται ὑπὸ πολλῶν δυσχερειῶν.—Οἱ Ρῶσοι διεβησαν τὸν Προῦθον.
- 3 Ιουνίου.— Ἡ Βουκοβίνα ἤρχισεν ἐκνεουμένη ὑπὸ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ τῆς.
- 4 Ιουνίου.— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἰταλίας ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Σοζίννο. Ἐχασε τὴν ἠπείρον καί ἀφῆκε τὴν Κέρκυραν στοὺς Ἀγγλογάλλους!!!
- 5 Ιουνίου.— Ὁ Μάκσεν ἀντικαθίστη τὸν Χίνδεμπούργ εἰς τὸν κατὰ τῆς Ρωσσίας πόλεμον. Οἱ Ρῶσοι κατέλαβον τὸ Τσέρνοβιτς.
- 6 Ιουνίου.— Προσκαλοῦνται νεαὶ ἠλικίαι εἰς τὰ ὅπλα εἰς Γερμανίαν καί Αὐστρίαν.
- 7 Ιουνίου.— Ἀπὸ τὴν Βιέννην ἰσχυρίζονται ότι αἱ Ρωσικαὶ ἐπιτυχίαι ἀναικονοῦνται μετὰ ὑπερβολάς.— Ἀρκίσθη ή νέα Κυβέρνησις ἐν Ἰταλίᾳ.
- 8 Ιουνίου.— Οἱ Γερμανοὶ ἐτοιμάζουσι γενικὴν ἐπίθεσιν εἰς ὅλα τὰ μέτωπα.
- 9 Ιουνίου.— Ἡ ἐνστάσις τῆς Γερμανικῆς ἐπιθέσεως εἰς τὸ Βερδὲν ἐπιστείνεται ὀλονέν.
- 10 Ιουνίου.— Οἱ Ρῶσοι προελαύνουν εἰς Γαλικίαν.
- 11 Ιουνίου.— ἤρχισεν ἐν Ἀγγλίᾳ ή ἐφαρμογή τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας καλουμένων ὑπὸ τὰ ὅπλα ὄλων τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ 18—40 ἐτῶν.

- 12 Ιουνίου.— Ὁ Γερμανὸς Στρατηγὸς Μπίλλεν ἐκνεύει τὴν Ρωσικὰς γραμμάς.
- 13 Ιουνίου.— Ἐπίκειται Ρωσικὴ εἰσβολή εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.
- 14 Ιουνίου.— Οἱ Ρῶσοι ὀδεύουν πρὸς τὴν Γρανουλβανίαν.—Εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ πολέμου εἰσέρχεται καί ὁ Ἀγγλικὸς Στρατός.
- 15 Ιουνίου.— Ἀγγέλλονται σοβαρὰ παραχαί εἰς Λεσφίαν.— Οἱ ὑπεύθυνοι τῶν Αὐστριακῶν ἡττῶν ἐπαύθησαν.
- 16 Ιουνίου.— Ἡ κατάστασις ἐν Ἰρλανδίᾳ δὲν διελευκάνθη τελείως. Ἡ ὑπερτίμησις τῶν τροφίμων ἐν Ἀγγλίᾳ ἤρχισεν νὰ προξενῇ ἀνίσυχίας.
- 17 Ιουνίου.— Ἐξακολουθεῖ ή νικηφόρος Ρωσικὴ ἐπίθεσις. Ἐξακολουθοῦν τὰ λάφυρα καί ή σύλληψις αἰχμαλώτων.
- 18 Ιουνίου.— Οἱ Γερμανοὶ ἐκυρίευσαν καί πάλιν τὸ Φρούριον Τιωμόν.—Οἱ Αὐστριακοὶ ὑποχωροῦν πρὸς τὴν Λεμβέρην.
- 19 Ιουνίου.— Οἱ Ἀγγλοὶ ἐπιτυγχάνουν εἰς τὸ Γερμανοαγγλικὸν μέτωπον.
- 20 Ιουνίου.— Ἡ προέλασις τῶν Ἀγγλων ἐξακολουθεῖ νικηφόρος. Γαλλικὰ ἀεροπλάνα ἐσομβάρδισαν τὴν Σόφριαν.—Εἰς τούς Γερμανικοὺς λιμένας μεγάλαι παρασκευαὶ ἀγγέλλονται.
- 21 Ιουνίου.— Οἱ Ρῶσοι ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἐπίθεσιν.—Οἱ Γερμανοὶ ἀποκρούονται καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τοῦ Βερδὲν.
- 22 Ιουνίου.— Ἡ Βελγικὴ πόλις Ἐλσά κατεδικάσθη νὰ διακέρφῃ θωρεῖν ἐπὶ 8 μῆνας ὅλας τὰς Γερμανικὰς φρουράς. διότι τινὲς τῶν κατοίκων τῆς ἐτροφοδότην Ρῶσους αἰχμαλώτους.

Ἄλλα γὰρ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος ὁ θάνατος εἶνε μίᾳ κενούργια, ζωή. Εἶνε μίᾳ ζωογόνησις, μίᾳ ἀναδρομῇ εἰς τὸ παρελθόν, μίᾳ στιγμῇ δημιουργικῇ, ἀφορμῇ ἀναβιώσεως ἐνὸς ὠραίου καὶ σφριγγηλοῦ παρελθόντος. Αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὸν Μητσάκη. Ἀπέθανε γὰρ νὰ θυμηθοῦμε ὅλοι τὸ «Παράπονον τοῦ Μαριάρου» τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην περιγραφὴν ἢ ὅποια ἐγράφη καὶ εἰς τὴν καθαρεύουσαν καὶ εἰς τὴν δημοτικὴν, γὰρ νὰ θυμηθοῦμε τὴν «Ἱστορίαν ἐνὸς Ἀθηναίου Χρυσοθήρα» τὴν «Παναγίαν τὴν Μεγαλόματι» καὶ τινὰ ἄλλα ἔργα τοῦ ἀπεθανάτου τὴν λογογραφικὴν του δύναμιν καὶ μᾶς ἐφανερώσαν τὸ ἰσχυρὸν πνευμά του. Ἐν ὅσῳ ἔζη ὁ Μητσάκης κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ σκεφθῇ νὰ συγκεντρώσῃ τὰ ἔργα του, νὰ καταγίγῃ νὰ εὐρῆ τὰ σκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πολυτίμητα πνευματικὰ πετράδια του. Κανεὶς δὲν θὰ ἀπετόλμα νὰ δώσῃ ζωὴν σὲ ἕνα λησμονημένον παρελθόν καὶ νὰ ἐμφυσησῇ ψυχὴν σὲ μίᾳ ἐργασία τοῦ ὁ χρόνος τὴν περιέβαλε μὲ τὸ σάβανον τῆς λήθης. Ἥλθεν ὁ θάνατος διὰ νὰ τωναῖ τούτους δλίγους φίλους του καὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ τοὺς θαυμαστάς του νὰ ἐντείνῃ τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ δοῦμε τὸ ἔργον τοῦ Μητσάκη, συγκεντρωμένον, ἄριστον, ἐπιβλητικόν. Νὰ ἡ ζωὴ γὰρ τὸ Μητσάκη, ἡτο ὁ λυτρωτὴς θάνατος, ποῦ τὸν ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὰ βάσανα μαρτυρικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἀνοιξοῦ τὸν δρόμον τοῦ ὠνευροπόλησεν ἢ εὐγενικὴ ψυχὴ του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Ἡ εὐγενὴς πρόσκλησις σας ὅπως γράψω κατὰ εἰς τὰς στήλας σας ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὴν ἀπό τινος ἐγκατεστάθην καὶ ἢ ὅποια ἔχει κάποιον ἐνδιαφέρον, ὡς περιβλήθετα ἤδη τὴν πολεμικὴν πανοπλίαν, δὲν μὲ εὐρίσκει ἀδιάφορον.

Σὰς γράφω λοιπὸν ὅτι καὶ ἐδῶ ἐν Λουρέντζῳ Μάρκες ἔχομεν ἐπιστράτευσιν· εἶναι κοινὸν καὶ τετριμμένον, διότι καὶ ποῦ δὲν ἔχουν ἐπιστράτευσιν ; Ἄς γράψω λοιπὸν, ὅτι οἱ καλοὶ μας φίλοι Πορτογάλλοι ἐδῶ εἶναι ὅλοι ντυμένοι εἰς τὸ χακί, καὶ καθημερινῶς ἀκούομεν καὶ βλέπομεν διαδηλώσεις καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος (Πορτογαλλίας) καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων καὶ κατὰ τῶν νέων Οὐνῶν, ὅτι ἐσχάτως ἀνεκατέλαβον ἐκτεταμένον μέρος τῆς Νουάσσας, τὸ ὅποτον πρό χρόνων οἱ Γερμανοὶ εἶχον ἀρραπάσῃ ὑπούλως, (Κογκάλανδ). Καὶ ὅτι πρόσχαροι καὶ γελαστοὶ ὡς πάντοτε καὶ εὐγενεῖς διέρχονται τὰς εὐρείας καὶ καθαρωτάτας ὁδοὺς τοῦ Λουρέντζου Μάρκες, ἐν ἀξιοπρεπείᾳ μεταβαίνοντες εἰς τὸ στρατοπέδον πρὸς ἐγκύμνασιν, ὅπως ὦσιν ἔτοιμοι εἰς τὴν πρώτῃν φωνὴν τῆς μητρὸς πατρίδος των.

Περὶ τοὺς 100 Γερμανοὶ ἐκ τῶν κατεσχεμένων τεσσάρων ἐδῶ πλοίων καὶ ἀρκετοὶ ἕτεροι κάτοικοι Γερμανοὶ ἐμπορευόμενοι ἢ μὴ, εἶναι περιωρισμένοι εἰς μέρος ὠραίων παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν. Οὗτοι τυγχάνουσιν ἐκτάκτων περιποιήσεων παρὰ τῆς ἐδῶ Κυβερνήσεως, ἥτις εὐγενέστατα παραχωρεῖ ἐπίδομα εἰς τὰς Γερμα-

νικὰς οἰκογενείας οὐκ εὐκαταρρόνητον, καὶ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς πρώτους γυμνάσματα, καὶ μουσικὴν καὶ διαφόρους παιδιὰς, κάπου κάπου δὲ καὶ ἐξοδὸν εἰς τὴν πόλιν.

Σὰς γράφω ἐπίσης καὶ ἕτερον γνωστὸν, ὅτι ἡ πόλις μας εἶναι μίᾳ τῶν ὠραιότερων τῆς Ἀφρικῆς μας μὲ ἀρκετὰ εὐρείας ὁδοὺς καὶ καθαρωτάτας, μὲ διόροφα καὶ τριόροφα κτίρια, πολλὰ παλαιὰ μὲ ἀραβουργήματα καὶ ἀρκετὰ μὲ τύπον τῆς Ἀναγεννήσεως. Μὲ ὠραῖον κτίριον καὶ πλουσίαν Ἀγοράν, μὲ ἠλεκτρικὰ καὶ αὐτοκίνητα τράμ, μὲ διαφόρους διακλαδώσεις σιδηροδρομικὰς. Ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τοῦ Λουρέντζου Μάρκες εἶναι ὁ ὠραιότερος ἐξ ὅλων τῶν ἐν Ἀφρικῇ τοιοῦτων.

Πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ λειτουργοῦν ἐν τῇ πόλει μας Ἀστεροσκοπεῖον καὶ σταθμὸς ἀσυρμάτου. Τὸ θέατρον μας Βαριετὲ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα κτίρια, μὲ Ἰταλικὸν καλλιτεχνικὸν γούστο, ὅπερ διεκόσμησε τοῦτο μὲ πλεῖστα ἀντίτυπα Ἑλληνικῶν ἀγαλμάτων. Ἐν μάλιστα τούτων φέρεται ἐπὶ τῆς βάσεως καὶ ἑλληνικὰ γράμματα.

Ἀπὸ ἀπόψεως τοποθεσιῶν τὸ Λουρέντζο Μάρκες ἔχει μίαν ἀπὸ τὰς μαγευτικώτερας, τὴν Πολάναν. Παρὰ τῇ θάλασσᾳ κειμένη περιτοιχίζεται ἀπὸ ὠραῖα χλοερὰ τοπεῖον καὶ μικρὰ πάρκα, διεσπαρμένα ἀνὰ τὰς ἀφόρους καμπύλας, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ εὐρεία ἢ ἀγούσα πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὰ ἀνθη ἀφθονοῦσιν ἐκεῖ. Πράγματι ἀπαιτεῖται ἀνωτέρω γραφίς διὰ νὰ περιγράψῃ τὴν καλλονὴν τοῦ μέρους τούτου. Εἰς ἐμένα ἀρνεῖται τὰς ὠραιότερας τῶν ἐντυπώσεων. Καθήμενος ἐκεῖ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἀπολύων τῶν ὠραίων τοπεῖα τῆς καὶ τῆς φλοισβίζουσῃς φλυάρου θηλάσσης, ἤμην ὑπόχρεως νὰ ἀκούω καὶ τὰς φλυάρους γειτονὰς μου, διαφόρους Εὐας, καθημένας παρὰ «θῆν ἀλό» καὶ ἀμφισθητούσας τὰ πρωτεῖα τῆς φλυαρίας πρὸς τὸν ἀτέρμονα πόντον.

Ἄλλ' ὅ,τι δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ παρὰ πολὺ Ἑλληνα ἐπισκέπτῃ ἐνταῦθα, εἶναι τὸ εὐπρόσωπον καὶ ἀξιοπρεπὲς τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας. Σχεδὸν πάντες ἀσχολοῦνται εἰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐργασίας ἀξιοπρεπεῖς, ὅπερ θπασα ἢ διεθνῆς παροικία ἀναγνωρίζει. Ἐσχάτως προσετέθη εἰς τὸν κύκλον τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς δράσεως μέγα ἐργοστάσιον Παγοποιεῖου καὶ ἐν τῶν μεγαλειτέρων ξενοδοχείων τῆς πόλεως τὸ «Σέντραλ Ὁτέλ».

Μετὰ τῆς ἐμπορικῆς ταύτης δράσεως ἡ παροικία μας δὲν ὕστερεῖ καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν κίνησιν. Προσέφερε 120 λίρας ὑπὲρ τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ τοῦ Πορτογαλλικοῦ καὶ ἕτερα ποσὰ εἰς τὸν διεθνή ἐρννον τοῦ ἰδίου ταμείου,

ΛΟΥΡΕΝΤΖΟ ΜΑΡΚΕΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΥΓΙΜΤΖΟΛΟΥ

Οἱ Ἕλληνες συνερχόμενοι εἰς Σωματεῖα, εἰς Συνδέσμους! Κύριε Ἑλλήσον. Οἱ Ἕλληνες συσσωματούμενοι, μὲ ὀργάνωσιν, μὲ βλέψεις, μὲ προγράμματα.

ΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ σώσουν τὴν πατρίδα! Τὶ ὄμορφα καὶ ὑψηλὴ ἰδέα. Τὶ πατριωτικοὶ σκοποὶ. Ἄλλὰ δυστυχῶς; λιγάκι νὰ προσέξωμεν θὰ δοῦμε ὅτι ὅλα εἶνε σπασμωδικὰ, βιαστικά, ἀσύστακτα, ἀνοργάνωτα καὶ μόνον θὰ χρησιμεύουσιν διὰ κομματικῶς σκοποὺς τῶν ἐπιτηδείων. Ὁ Ἕλλην δὲν εἶνε πλασιένος; διὰ νὰ συνεργάζεται διὰ γενικωτέρους σκοποὺς ἀπῆλλαγμένους ὑστεροβουλίας ἢ συμφέροντος. Καὶ εἶνε ἀδικον, ὅτι ὅλην αὐτὴν τὴν δύναμιν τοῦ βλέπομεν σήμερον ἐμπνεομένην ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ λατρευτοῦ μας Βασιλέως, νὰ μὴν ὑπάρξῃ κάποιον χερεῖ στυβαρὸν νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς ἕνα δρόμον ἀληθινῆς πατριωτικῆς ἐργασίας.

Κύριοι ἐπίστρατοι. Ἀφήστε τὴν πολιτικὴν. Σεβασθῆτε τοὺς ἄνδρας ποῦ προσέφερον ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος. Πῶς τολμάτε σεῖς ἕνα Βενιζέλον, ἕνα Λατρευτὸν τῆς χθὲς πολιτικὸν νὰ τὸν ἀποκαλεῖτε προδότην; Ποῖος σὰς ἐδίδαξεν αὐτὴν τὴν ἀσεβείαν; Ποῦ τὴν ἐνεπνεύσθητε; Εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία τὰ αἱματοβαμμένα ποῦ ἐξήσατε 9 μῆνες ζωὴ βασανισμένη, ἀπὸ τοὺς τέως Κυβερνήτας σας, εἶνε γραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Βενιζέλου μὲ γράμματα χρυσά, μὲ γράμματα χρυσά, μὲ γράμματα λευκά. Πῶς σεῖς παιδιὰ μὲ ζωὴν, μὲ αἰσθήματα, μὲ πόθους εὐγενικοῦς τολμάτε ν' ἀσεβήτε σ' ἕνα πρόσφατον παρελθόν; Μαζῆ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Λατρευτοῦ Κωνσταντίνου εἶνε γραμμένον καὶ ἕνα ἄλλο ὄνομα ποῦ σεῖς, ἢ στρατευομένη Ἑλληνικὴ νεότης, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονήσῃ. Ἀφήστε λοιπὸν τὴν πολιτικὴν ποῦ σὰς πύρσυσεν ἀμέσως εἰς λάθη ἀσυγχώρητα, σὲ σφάλματα θανάσιμα καὶ συγκεντρωθῆτε, ἐν ὄνοματι μὲν τοῦ Κωνσταντίνου μας, τοῦ συμβόλου τοῦ πατριωτικοῦ μας μεγαλείου, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐργασθῆτε εἰς ἄλλα πλέον εὐγενικὰ πεδία.

Συγκεντρωθῆτε, ἐνωθῆτε, συνέλθετε διὰ ν' ἀμυνθῆτε ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμφερόντων σας. Ν' ἀμυνθῆτε κατὰ τῆς ἀβελτηρίας τῆς Πολιτείας ποῦ τὴν ἀντιπροσωπεύει ὁ Ὑπουργὸς, ὁ Τμηματάρχης, ὁ Νομάρχης ἢ ὑπηρεσία ἐν γένει. Ν' ἀμυνθῆτε ὑπὲρ τῶν γαιῶν σας, τῆς παραγωγῆς σας, τοῦ Σχολείου σας, τῆς μορφώσεως σας, τῶν δένδρων σας, τῶν προϊόντων σας. Ἐδῶ ὑπάρχει στάδιον ζωῆς, ἐργασίας, πατριωτισμοῦ.

Ζητήσατε Τραπεζὰς ἀγορτικὰς, ζητήσατε μηχανήματα, ζητήσατε σπόρους, ζητήσατε ἐργαλεῖα γεωργικὰ, ζητήσατε ἐκπαιδεύσιν, πειραματικὸς σταθμοὺς. Ζητήσατε ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην γιὰ τὴν γεωργίαν καὶ τοὺς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν κλάδους.

Νὰ ἔνας μεγάλος καὶ ἱερός σκοπός. Σ' αὐτὸν ἀφοσιωθῆτε ὅλοι σεῖς ποῦ τολμάτε νὰ φανταζέσθε καὶ ν' ἀποκαλεῖτε ἕνα Βενιζέλον προδότην.

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΜΑΣ

Ἡ ἀνεύρεσις θειοχώματος εἰς τινὰ ἐπαρχίαν τῆς Πελοποννήσου ὅλος τυχαίως, ἐρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τὴν Ἑλλάδα. Ἐχομεν ἰδρύσει ὑπηρεσίας—πολὺ ὀρθῶς καὶ λογικῶς—δι' ὅλους τοὺς κλάδους, ἐλλὰ δὲν γνωρίζομεν νὰ ἐργασθῶμεν ὅπως αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ ἀποβαίνουσιν ὀφέλιμοι εἰς τὸν τόπον. Τοῦτο δὲ ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος καθ' ὃ ὅλοι αἱ δυνά-

μεις τοῦ τόπου παροιμένοι τελεῖως ἄγνωστοι εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτάς. Δὲν ξέρομεν τί ἔχομεν. Οὐτε εἰς κτήνη, οὐτε εἰς γαῖα, οὐτε εἰς δένδρα, οὐτε εἰς καρπούς, οὐτε εἰς ὄρνιθας, οὐτε εἰς φυτὰ. Κάθε Νομὸς, κάθε Ἐπαρχία, κάθε Δῆμος τῆς Ἑλλάδος ἀγνωστὸν εἰς θησαυροὺς κρύπτουν, τίνα εἶδη ἐκμεταλλεύσεως διαθέτουν, ποῖα; ἐλεγκτὰς ποιότητας δύναται νὰ παραγάγουν. Δὲν εἰργάσθημεν ποτε εἰς μελέτας, ἐρεῦνας, ἀναζητήσεις καὶ παραμένομεν ξένοι πρὸς τὸν τόπον, ἀναμένοντες εἰς τὴν τύχην νὰ μᾶς προσφῇ ἐκάστοτε τὰ δῶρά της. Ἔτσι συνέβη καὶ μὲ τὸ θειοχώμα.

Ἐχομεν ὑπηρεσία μεταλλείων ἄρισταν. Διευθυντὰς, Ἐπιθεωρητὰς, Τμηματάρχας ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἰδέαν τίνας δυνάμεις μεταλλευτικὰς ἔχει ὁ τόπος. Τὸ θειοχώμα αὐτό, ἢ ὑπηρεσία οὐδέποτε διὰ τὸ ἀνεύρισκε, διότι ἀγνωστὸν τὴν Ἑλλάδα, ἀγνωστὸν τοὺς θησαυροὺς της; καὶ ἂν μὴ ἡ τύχη συντρέχεν θὰ παρέμενον ἄγνωστον εἰς ὅλους μας.

Ἡ Ἀντάντ ἔσωσε τὸν τόπον. Μᾶς ἐπεβλήθη ν' ἀποστρατευθῶμεν καὶ ἐν ὃ ἐξέλιπεν ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ κοροϊδία, ἐδόθησαν εἰς τὸν τόπον αἱ παραγωγικώτεραι δυνάμεις του. Καὶ εἶνε ἀ-

Η ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ κατανόητον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν πὼς κατορθώθη νὰ δηλητηριασθῇ αὐτὴ μέχρι τοῦ σημείου νὰ τολμᾷ νὰ ἐμφανίζετο ἐχθρὰ των Δυνάμεων αὐτῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν ἐνεπνεύσθησαν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας. Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν ἦτο ἐπέμβασις κύριοι, εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς χώρας. Ἦτο ἐπέμβασις τῆς λογικῆς κατὰ τοῦ πρᾶλογισμοῦ, ἦτο ἐπέμβασις τῆς ὀρθοπροσῆνης κατὰ τοῦ γενικοῦ ἐκτροχιασμοῦ, ἦτο ἐπέμβασις χειρὸς ποῦ σώζει ἐκεῖνον ποῦ θὰ ἔπερτε εἰς τὸ κομηνοὶ γιὰ νὰ χάσῃ ἀδικῶς τὴν ζωὴν του. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἀντάντ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ μας. Εἴμεθα ἔρμαία τῆς ἀναρχίας. Εἴμεθα περιουκλωμένοι ἀπὸ κατασκόπους. Μᾶς ἀπηγορεύετο τὸ λαλεῖν γηνοῦντᾷ τῇ φωνῇ. Μᾶς ἀπηγορεύετο τὸ συσκέπτεσθαι. Αἱ περιουσίαι μας ἀνήκον εἰς τοὺς συρφετοὺς καὶ ὁ πρώτος παραδοκίμῳ ἦτο ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ ἄφοβος ἀπὸ κάθε ἐπέμβασις τῆς ἀρχῆς.

Αὐτὴ ἦτο ἡ κατὰστάσις μας καὶ ὀφείλομεν χάριτας εἰς τὴν Ἀντάντ ἢ ὅποια διέσωσε τὸν τόπον ἀπὸ μεγαλειτέρας συμφορὰς.

Ἄλλοι ἀντιλαμβάνομεθα ὅτι καθημερινῶς εὐρύνοτε τὸ χάσμα ποῦ ἡ Κυβερνήσις Σκουλοῦδη ἀνώρυσσε καὶ μόνον οἱ Κυβερνητικαὶ δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ τὸ ἀντικρύσουν. Ἔως οὐδέ-

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΖΑΪΜΗ

λίπε καὶ ἡ τελευταία λωρὴ γῆς εἰς τῆς ὁποίας μπουρῶσε νὰ στηριχθῇ τὸ Κυβερνητικόν. κατασκευάσασα καὶ μίαν θεομοτάτην καὶ πινιγρὰν μεσημβρίαν τοῦ Ἰουνίου αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ μὲ ἕνα ἐλαφρὸν σκούντημα κατέρριψαν ἀδόξως εἰς τὸ κενὸν αὐτὸ τὸ χάδιες τοὺς περιεργότερους Κυβερνήτας ἐξ ὅσων εἶδεν ἡ Ἑλλάς. Ὁ Βασιλεὺς μας ὁ ὁποῖος ἀντελαμβάνετο καθημερινῶς ὅπως καὶ κάθε Ἕλληνας τὰ σφάλματα καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἡσθάνθη ἐπίσης τὴν ἀνακούφισιν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ἐκ τῆς ἀπαλλαγῆς Του ἀπὸ τὸν περισφιγόντα Αὐτὸν κλοιὸν τῆς Κυβερνητικῆς παραζάλης.

— Μή τὸ λέγετε αὐτό, λοχαγέ μου, εἶπον, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐκίνησε μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν καὶ προσέθεσε:

— Τὸ ξαύρω. Εἶμαι βέβαιος περὶ αὐτοῦ.

— Ὑστερον ἐκτύπησιν ἐλαφρὰ τὸν ὤμῳ μου καὶ εἶπε μετ' ἐπιθυμητὸν ὄρος.

— Καλὴ ἀντάμωσιν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, σύντροφε.

Ἦν ὁρῶσα τότε ὅτι ἦτο κατὰ τι περισσώτερον ἀπὸ μίαν περὶ ἀνθρώπων ἀθυρίαν, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκῆμε τὸν λοχαγόν μου νὰ πιστεύω ὅ,τι εἶλεγε. Τότεν ἀνεκινήθη ὡς ἤρξατο νὰ κλάιω ὡς παιδίον.

Τὰ ἐξημερώματα ἐκίμαμεν τὴν ἔσφοδον, κατόπιν τρομεροῦ βομβηκροῦσμου. Ὁ λοχαγὸς δὲν εἶδε τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς παραρτήσεως, ἐμπροσθέν των ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐφάνητο ζωὴ καὶ ἀνιχνεύων μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἔσφοδον. Ἐπληρίαζεν ἕνα ἕκαστον των ἀνδρῶν καὶ τὸν ἐνεθάρρυνε μετ' ἐπιθυμίας καὶ ἐνθουσιαστικῆς λέξεως, ὅπως ἐσυνέβηκε πάντοτε.

Τέλος ἦλθεν ἡ ἀνταρξία καὶ ὠρμήταμεν ἄμετρω, κατὰ τὴν γερμανικὴν ῥυθμίωσιν. Ὁ λοχαγὸς ἐφώνησεν «ἐμπρός! ἐμπρός, παιδιά! Θάρρος. Ἄλλ' ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπληρίαζε τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ οὐρανόν μου, καὶ μοῦ εἶλεγε μετ' ἰσχυρῆς φωνῆς:

— Μὴν ἀπομακρύνεσθαι ἀπὸ κοντὰ μου, σύντροφε. Οἱ Γερμανοὶ μᾶς ἐκῆμεν ὑποδοχὴν μετ' ὅ,τι ὑπάρχει τρομερώτερον εἰς τὴν γῆν, — ὄπλα, μαζί, βόμβας, ἀσφύσιογόνα. Ἦτο «χαρὰ διαβόλου!» Ἄλλὰ τοὺς ἐσαρώσαμεν ἀπὸ τὸ πρῶτον χαρῆκαμα καὶ ὁ λοχαγὸς μᾶς εἶπε διὰ τὸ δεύτερον ὅτε τὸν βλέπω νὰ πίπτῃ αἰφνιδίως. Αὐτὸ μόνον ἐπρόφρασε νὰ εἶπῃ, ἐνῶ με ἐκύτταζε μετ' ἐπιθυμίας τὰ μάτια, τὰ ὅποια ἤρξατο νὰ σκοτεινιάζῃ ὁ θάνατος:

— Καλὴν ἀντάμωσιν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, σύντροφε.

Μία σφαῖρα τοῦ ἐχθροῦ τὸν εἶρεν εἰς τὸ μέτωπον. Δὲν εἶπε τίποτε ἄλλο Ἦτο νεκρός. Εἰς τὴν ἰδίαν ἔσφοδον ἐπληρώθη καὶ ἐγώ.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Ἀπεβίωσεν Ἐκτωρ Ρωμανὸς Ἀυτάρχης τοῦ Βασιλοπαίδος Νικολάου.

— Ἐν ἑκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ ἑκ τῶν ἀμπαθεστέρων μελῶν τῆς κοινωσίας μας.

— Τὴν 1 Ἰουνίου ἐωρτάσθησαν τὰ γενεθλῖα τῆς Βασιλοῦσας μας Σοφίας.

— Ὑπεβλήθη εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ «Κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συμβάσεως περὶ τοῦ διαιρέσιον τῶν 115 ἑκατομμυρίων»

— Παραμένουν ἀψήφιστα τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια τοῦ Ράλλη.

— Ἀνευρέθη ὁ τολμηρὸς ἐξερευνητὴς Σάκελτον.

— Τὸ γεγονός τῶν περιστάσεων διήλθεν ἀπαρητήρητον σχεδόν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

— Ὁ «Σπέουερ» εἶναι τὸ νέον τεύχος τῆς βιβλιοθήκης τῶν διδασκάλων, τὴν ὅποιαν, εἰδικῶς χάριν των ἐκπαιδευτικῶν μας λειτουργῶν, ἐκδίδει ὁ εἰς τῆς Ἀγκύρας. Εἰς τὸ τεύχος αὐτό, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ κ. Κομπαίρε ἀναλύει τὸ πολυήμαντον παιδαγωγικὸν σύστημα τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ φιλοσόφου καὶ συνάγει πρακτικὰ συμπεράσματα. Ἀγγέλλεται δ' ἐπίσης ὑπὸ τῆς Ἀγκύρας ὡς προσεχέστατη ἡ ἔκδοσις καὶ ἄλλου εἰδικῶν τεύχους, ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ρουσσώ.

— Μία ἀκόμη ἐπιτυχία τῆς «Ἀγκύρας»: ἡ ἔκδοσις εἰς τὴν λογοτεχνικὴν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ «Ψαρά τῆς Ἰσλάνδης», μυθιστορήματος ἀπὸ τὰ τρυφερώτερα καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐκδιαφέροντα, μεταφρασμένα εἰς ὄλας τὰς γλώσσας. Ὁ τόμος καλοτυπωμένος καὶ κομψοδεδεμένος, κατ' ἐπιμελῆ δὲ μετάφρασιν, πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 2,25.

— Τοῦ Μπερναρντέν ντε Σαιν-Πιέρ «ὁ Παῦλος καὶ Βιργινία», τὸ τρυφερώτερον τῶν μυθιστορημάτων τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας, βιβλίον ποῦ συνεκίνησε γενεὰς γενεῶν, ἔθελε δὲ, μεταξὺ ἐλαχίστων, τὸν μεγάλον Λαμαρτίνον, ἐξεδόθη εἰς τὴν λογοτεχνικὴν βιβλιοθήκην τῆς «Ἀγκύρας». Ἡ ἔκδοσις ἐκτάκτως περιποιημένη καὶ κομψή, μετ' ἀραιῶν δὲ εἰκόνων.

— Τοῦ Κιουτ Χάμσοντὸ τόσον ἐνδιαφέρον μυθιστόρημα ὁ «Πάν» ἀπὸ τὰ καλλίτερα τῆς ἰσλανδικῆς φιλολογίας, ἐμπνευσμένου ἀπὸ τῆς χίλις φωνῆς τοῦ δάσους καὶ τὴν ιδιόρρυθμον τοῦ κυνηγοῦ ζωὴν, ἐξεδόθη εἰς τὴν λογοτεχνικὴν βιβλιοθήκην τῆς «Ἀγκύρας», κατὰ φιλολογικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα.

— Τέχνη καὶ Θέατρον. Κυκλοφορεῖ μετ' ἕλην ἐκλεκτὴν καὶ ἐπίκαιρον τὸ νέον θεατρικὸν περιοδικὸν τὸ ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν κ. Μιχαηλίδη καὶ Ροδά. Ἡ ἐμφάνισις του ἐπλήρωσεν ἑλλειψιν προφανῆ καὶ ἐδικῆς ζωῆς εἰς τὴν καθ' ὅλην παρ' ἡμῖν θεατρικὴν ζωὴν.

— Ὁ Δείπνος μετὰ Σκώματα. Ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν Ἑταιρίαν τὰ ἔργα ἐξεδόθη ὁ 5ον τόμος εἰς τὴν σειράν των ἐκδόσεων τῆς. Ἡ μετάφρασις ἀριστοτεχνικὴ ὡς πάντοτε ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ν. Ποριώτην, ὅστις γνωρίζει νὰ ἐκλέγῃ τὰ πῶ ἐκλεκτὰ ἔργα τοῦ παγκοσμίου δραματολογίου. Ὁ «Δείπνος μετὰ Σκώματα» εἶνε ἔργον τοῦ Τοσκάνου ποιητοῦ Σαμ. Μπέλλε καὶ ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιότερά του.



ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΜΑΡΚΟ ΛΟΥΡΕΝΤΣΟ
ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Συνιστώμεν ΘΕΡΜΩΣ καὶ ἰδίως εἰς τοὺς συμπατριώτας μας τὸ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εἶνε τὸ καλλίτερον ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ Ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως.

Εἰς θέσιν κεντρικωτάτην μόλις ἀπέχον τρεῖς λεπτὰ ἐκ τοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς προκουμαίας.

Θερμὰ καὶ ψυχρὰ Λουτρά. Οἰκογενειακὴ περιποίησις. Ἡλεκτροφώτιστον. Κουζίνα Γαλλικὴ.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

«Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» τὸ συνιστᾷ ἰδιαίτερως.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1—ΤΣΑΜΑΔΟΥ—1 Ὁρᾶι ἐπισκέψεως 3-5 μ. μ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικῆς συστήματος πολλὰ καὶ δε σώζετε τὴν ζοὴν σας αὐτὴν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντογιάτρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασαὶ Ἑλιξίρια, Ὄδοντοκόνις καὶ Ἄδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ Ἄλιξιρίου πάθει ἡ Ὄδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασαὶ ἀλάνθαστοι καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

“ΜΟΥΣΙΚΗ,,

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜῶ

240—Ὁ Παρᾶς	Δρ.	1.50
241—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ	»	1.50
241—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	»	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βᾶλς διὰ πιάνο μόνον)	»	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	»	1.50
248—Ἐρασμία—Πολυδεύκης (Tango)	»	1.50
Ἄλα μαζῆ εἰς ἓνα τόμον	»	6.50

Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	»	1.25
252—Τρελλαινομαί γιὰ κόρτε	»	1.25
253—Θυμᾶσαι ἓνα βράδυ (βάλς)	»	1.25
254—Εἶνε πεταχτὴ (Πόλκα)	»	1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μνηστιασ δόσεις 8x δρ. 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθεῖσας τῆς κλιμακῶς τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ἐπὶ ἀπὸ 15 Ἀπριλλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀριζήσῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ διβιβλιρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μηνῶς τοῦλάχιστον.

2 1/2 % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέρασ τῶν 5 ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἔτι ἐντόκουσ καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀριζήσῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τοῦλάχιστον	
2 » » » » » » 1 ἔτους	
2 1/2 » » » » » » 2 ἐτῶν	
3 » » » » » » 4 ἐτῶν	
4 » » » » » » 5 ἐτῶν	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΗΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

3 ΕΥΡΥΠΛΑΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΙΣΤΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΠ., ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ, ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ, ΠΡΟΣΚΑΝΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΑΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΚΑΙ ΕΝ ΕΡΕΤΕΡΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΟΠΙΣΘΟΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΣ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΥΘΗΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΩΣ

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΠΑΣΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΤΟΙΩΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΒΙΒΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΤΑ ΚΑΙ ΑΠΛΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΛΑΜΠΟΥΝ, ΚΑΛΥΜΑΤΑ, ΧΑΡΤΑΙ ΚΑΠ. ΚΑΠ.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἰδρυθὲν τὸ ἔτος 1914 ἀπετέλεσε μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ καλοκαθαρσίας πλείστα βιβλία, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ ἑξῆς μάλιστα καὶ σπουδαιότατα :

- 1) Τριγωνομετρία καὶ Αναλυτικὴ Γεωμετρία τῆς Σχολῆς τῶν Ἑυκλείδων ὑπὸ Α. Καραγιαννίδου.
- 2) Ὁμοδοκίαν Γαλλοελληνικῶν Ὄδηγὸν Φάρον καὶ Φανῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φάρων κ. Στυλιανοῦ Δικαστοῦ, Πλωτάρχου.
- 3) Ὁμοδοκίαν τὸμον περιλαμβάνοντα τοὺς Νόμους, Β. Διατάγματα καὶ Συμβάσεις περὶ σιδηροδρόμων κ.λ. τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Τμηματοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κ. Π. Σαλιττήρη.
- 4) Τοὺς Νόμους περὶ Ἐπιχειρησῶν κ.λ. ὑπὸ τοῦ Τμηματοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κ. Θ. Λαυροδουδάκη.
- 5) Τὸ Ταχυδρομικὸν Δελτίον τοῦ ἔτους 1913 ὑπὸ κ. Γεω. Αραπάτου, Α' τάξεως Γραμμ. Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.
- 6) Τὰ βιβλία Ὄδηγὸν περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων ὑπὸ κ. Ρουμελιώτου, Α' τάξεως Γραμμ. Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.
- 7) Τὰ συγγράμματα τοῦ ἱατροῦ κ. Μιχ. Οἰκονομίου.
- 8) Περιοδικὰ καὶ Ἐφημερίδες Ἠγὼ Δημοσίας Ἀσφαλείας, Ἐθνικὴ Ἀδελφ. Σοσιολογικῶν, Ἐμπορικῶν Ὄδηγὸν, Διάπλασιν τῶν Παιδῶν κ. Ν. Παπαδοπούλου, Ἐπιθεωρησῶν Δοσ Ἐπιτελείας Ταχυδρομῶν, Ἑλληνικὴ Ἐπιθεωρησῶν Δοσ Ἐπιτελείας Ταχυδρομῶν, Νεωτερισμῶν κ. Οὐρανίας Μαυρομητίη, Μαθηματικῶν Περιόδικων κ. Α. Δακτυλοπούλου κ.λ. κ.λ.
- 9) Τὸ Γεωγραφικὸν Δελτίον καὶ ἅπαντα τὰ βιβλία τῆς Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας.
- 10) ἅπαντα τὰ συγγράμματα τῆς Ἑκδοτικῆς Ἑταιρείας τὰ βιβλία Ἀποθνήσκουσας ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Παριώτου κ.λ.
- 11) Πλείστα ἄλλα βιβλία Ὑπουργίων, Ἐταιρειῶν Ἐπιστημονικῶν, Ἐμπορικῶν κ.λ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ" ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΟΥ "ΣΤΑΡ"

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

'Ολόκληρος σελίς εἰς ἓν τεύχος	Δραχ. 60
'Ημίσεια	35
Τέταρτον σελίδος	20
'Ογδοον	12

Διὰ χώρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογαι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἑξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^{ΟΣ} ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ	ΑΝΕΚΔΟΤΑ								
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 80%;">ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος Φρ.</td> <td style="text-align: right; width: 20%;">3.00</td> </tr> <tr> <td style="padding-left: 20px;">' Β'.</td> <td style="text-align: right;">2.00</td> </tr> <tr> <td style="padding-left: 20px;">' Γ'.</td> <td style="text-align: right;">1.50</td> </tr> <tr> <td>Η ΓΚΟΓΡΑΪΝΑ 'Ιστορικόν μυθιστόρημα ἐξ ὑπερπεπτακωσίων σελίδων</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">5.00</td> </tr> </table>	ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος Φρ.	3.00	' Β'.	2.00	' Γ'.	1.50	Η ΓΚΟΓΡΑΪΝΑ 'Ιστορικόν μυθιστόρημα ἐξ ὑπερπεπτακωσίων σελίδων	5.00	<p>Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινόν τρίπρακτον. Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικόν τρίπρακτον. Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ Δράμα ιστορικόν τρίπρακτον. Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικόν δράματιον μονόπρακτον, μεταφρασθέν εἰς τὴν Ἀγγλικήν. ΟΤΑΝ ΛΕΪΠΗ ΤΟ ΧΡΗΜΑ, Δράμα κοινωνικόν τρί- πρακτον. Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς</p>
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος Φρ.	3.00								
' Β'.	2.00								
' Γ'.	1.50								
Η ΓΚΟΓΡΑΪΝΑ 'Ιστορικόν μυθιστόρημα ἐξ ὑπερπεπτακωσίων σελίδων	5.00								

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. καὶ Η'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 25 φρ. ἑκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ, ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΕΤΑΡ,,

13-15 Στοδ Ἀρσακίου

Πιάνο καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηχανίας δόσεις ἐκ δρ. 40
'Όλα τὰ τραγούδια ἔλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ἕλα τὰ νεώτερα succès.
Βιολιά, μινδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.